

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๘/๒๕๖๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๑

วันอังคารที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๘๐ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว
เรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือ ตามที่วุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมค่าเช่า พ.ศ. ๒๕๖๓ และส่งกลับคืนไปยังสภาผู้แทนนั้น บัดนี้สภาผู้แทนได้ลงมติ
กำหนดจำนวนบุคคล ที่จะประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ เป็นจำนวนสภาคณะ ๗ คน และได้ตั้งผู้ มีนามต่อไปนี้เป็นกรรมการ
ฝ่ายสภาผู้แทน คือ

๑. นายกิจจา วัฒนสินธุ์
๒. ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ
๓. นายรัชวัฒน์ อินทะพันธ์
๔. นายทองดี อิศราธิวิน
๕. นายเทียม ไชยพันธ์
๖. ทลวงนรกิจบริหาร
๗. นายประพัฒน์ วรรณะสาร

และตามที่ได้ลงระเบียบวาระได้ตั้งกรรมการร่วมกันพิจารณานี้ ขอให้ท่าน
ตั้งกรรมการ ๗ คน เพื่อไปร่วมกับสภาผู้แทน

นายบรรจง สุจริตชัย : ข้าพเจ้าขอเสนอ ทลวงประกอบนิติสาร
มีสมาชิกรับรอง

LIRT

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอถอน แต่อย่าให้ข้าพเจ้ากล่าวเหตุผลเลย
พลตรี พระยาคำวังแพทยาคุณ : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายบรรจง ศรีบุญ
มีสมาชิกรับรอง

นายสง่า วรรณศิษฐ์ : ข้าพเจ้าขอเสนอ หม่อมเจ้ารัชชวลิต เกษมสันต์
มีสมาชิกรับรอง

นาวาเอก หม่อมเจ้าพรปรีชา กมลาสน์ : ข้าพเจ้าขอเสนอ พระยาอรรด-
การวิชัยนิพนธ์

มีสมาชิกรับรอง

พระยานายกนรชนวิมลภักดิ์ : ข้าพเจ้าขอเสนอ พระยาสาริกพงศ์ธรรมพิลาศ
มีสมาชิกรับรอง

หลวงชลาสนุสสร : ข้าพเจ้าขอเสนอ พระยาอรรดกรมมณฑล
มีสมาชิกรับรอง

พลโท พระยาศีหราชเคโชไชย : ขอเสนอ พระยาอรรดฤตินิรุตต์
มีสมาชิกรับรอง

พระยาสุนทรนิรมล : ข้าพเจ้าขอเสนอ พระยาฤทธิราชทรงสวัสดิ์
มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : ครบแล้ว เสด็จขึ้น

นายประเสริฐ ปัทมสุคนธ์ หัวหน้ากองกลาง ผู้ทำการแทนเลขาธิการวุฒิสภา
รายชื่อที่ถูกต้องเสนอ ๗ ท่าน มีดังนี้ ๑. นายบรรจง ศรีบุญ ๒. หม่อมเจ้ารัชชวลิต
เกษมสันต์ ๓. พระยาอรรดการวิชัยนิพนธ์ ๔. พระยาสาริกพงศ์ธรรมพิลาศ ๕. พระยา
อรรดกรมมณฑล ๖. พระยาอรรดฤตินิรุตต์ ๗. พระยาฤทธิราชทรงสวัสดิ์

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอชื่อต่อไป ถือว่ากรรมาธิการ ๗ คน
ตามข้อนี้เป็นกรรมาธิการฝ่ายวุฒิสภา ไม่มีสมาชิกเสนอชื่ออีก

เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอชื่อ ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้มีกรรมาธิการ ๗ คน

ระเบียบวาระต่อไป ขอให้รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๖/๒๔๗๓

ว. ๓ มีสมาชิกรับรอง ไตจะแก้ไขหรือทักท้วงประการใด

เมื่อไม่มีสมาชิกรับรอง ไตขอแก้ไขหรือทักท้วงประการใด ถือว่าที่ประชุมรับรอง

LIRT

รายงานการประชุมครบถ้วนแล้ว

ระเบียบวาระต่อไป กระทั่งถาม เรื่องผู้แต่งกายเป็นสาววัดรทหรรบกค้าฝิ่นเถื่อน
ของพระยาปรีชานฤเบศร์

พระยาปรีชานฤเบศร์ : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ความรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม ดังต่อไปนี้

๓. เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๔๗๓ เวลา ๑๖.๐๐ น. เศษ ชาย ๒ คนแต่งกาย
เป็นสาววัดรทหรรบก มีปืนสั้นคนละกระบอกท้าวกระเป่าเดินทาง ๒ ใบ ขึ้นรถไฟด่วน
เชียงใหม่จากลำพูน มาในรถชั้น ๓ ถึงสถานีอุตรดิตถ์ เจ้าหน้าที่สรรพสามิต ๕ นาย
ตำรวจ ๓ นาย สาววัดรทหรรบก ๒ นาย ขอดันกระเป่าเดินทาง ชาย ๒ คนที่แต่งกาย
เป็นสาววัดรทหรรบกไม่ยอมให้ค้น เมื่อเจ้าหน้าที่สรรพสามิตได้พยายามจะค้น ชาย ๒ คน
นั้นได้กระชากลูกเสือขึ้นปืนสั้น และกระโดดขึ้นโต๊ะร้องบอกว่า ขึ้นเปิดเป็นยิงเด็ดขาด
ไม่ได้เกี่ยวตักันเลย เหตุเกิดต่อหน้านายเชอ พัทธยากร ข้าหลวงตรวจการมหาดไทย
ภาค ๕ ที่สุดเจ้าหน้าที่สรรพสามิตจับชาย ๒ คนนั้นไว้ได้ และตำรวจช่วยกระเป่าเดิน
ทางนำไปยังต่านเบ็ดต พบกระป๋องบรรจุฝิ่นเถื่อนในกระเป่านั้น ท่านทราบข้อเท็จจริง
หรือไม่ ถ้ามีเหตุเช่นว่านจริง ชาย ๒ คนที่แต่งกายเป็นสาววัดรทหรรบกนั้นเป็นทหาร
จริงหรือปลอมตัวเป็นทหาร

๒. ถ้าเป็นทหารจริง เป็นทหารชื่ออะไร ประจำในกรมไหน กองไหน
และการมาของเขา มาโดยทางราชการใช้ หรือมาในกิจส่วนตัว ถ้ามาโดยทางราชการ
ใครใช้ให้มา และยานี่ของกลางที่จับได้มีน้ำหนักเท่าใด

๓. ในเวลานั้นอำเภอ และตำรวจได้จัดการเรื่องนี้ไปอย่างไร
ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องเกี่ยวกับ ๔ กระทรวง แต่
กระทรวงไหนจะเข้มแข็งที่สุดแล้วแต่เรื่อง แต่ขอให้เข้มแข็งให้เป็นที่ทราบชัดว่าเหตุการณนี้เป็น
เหตุการณที่น่าหวาดเสียว เพราะเกิดขึ้นในรถไฟหลวง เพื่อความแน่ชัดจะให้กระทรวง
ไหนตอบก็ได้

พลตรี ปลด ปลดประักษ์ พิบูลภาณวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
กลาโหม : ก่อนที่กระผมจะตอบคำถาม ที่จริงคำถามของท่านที่ถามมายังข้าพเจ้า
ตกไปนิดหนึ่งที่ถามว่าทราบข้อเท็จจริงหรือเปล่า เพราะฉะนั้น ขอตอบตามคำถามที่อยู่

ในเมืองนี้ ตามลำดับดังนี้

ข้อ ๑ ทราบเท่าที่กระทรวงกลาโหมถามไปยังกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงมหาดไทยได้ตอบให้ข้อเท็จจริงมา บุคคลทั้งสองนี้เป็นทหารจริง

ข้อ ๒ ทหารทั้งสองปรากฏว่าเป็นทหารบก ๓ คน ชื่อพลทหาร สวัสดิ์ กุศลทาน และอีกคนหนึ่งเป็นทหารเรือชื่อพลทหารจำรัส พงศ์สวัสดิ์ เป็นทหารสารวัตรประจำหน่วยปราบฝิ่นภาคเหนือ ซึ่งกระทรวงกลาโหมได้มอบให้กระทรวงมหาดไทยมาเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๓ ทหารทั้งสองนี้เวลากระทำผิดมิได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่อย่างใด โดยสารวัตรไปมาจากลำพูน

ข้อ ๓ เวลานพนักงานสอบสวนกำลังทำการสอบสวนอยู่

พระยาปรีชานฤเบศร์: ตามที่บอกเจ้าหน้าที่กำลังทำการสอบสวน เจ้าหน้าทไทน ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าเรื่องนี้นำไปตามความจริงแล้ว เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยยิ่งกว่ากระทรวงอื่นหมด เพราะฉะนั้น ที่ท่านรัฐมนตรี บอกว่าเจ้าหน้ากำลังสอบสวนนั้น เจ้าหน้าทไทน เพื่อจะได้รู้เจ้าหน้าทไทนแล้วจะได้ติดตามตามเจ้าหน้าทออก

พลตรี ปลด ปลดปรบักษ์ พิบูลภาณุวัฒน์: รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม: พนักงานสอบสวนที่อุตรดิตถ์

พระยาปรีชานฤเบศร์: ตามที่บอกพนักงานสอบสวนอุตรดิตถ์กำลังสอบสวน จะได้รับตอบเมื่อใด และโตขแจ่งมาแล้วหรือยัง เพราะเวลานี้เป็นเวลาเดือนกว่าแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน

พลตรี ปลด ปลดปรบักษ์ พิบูลภาณุวัฒน์: รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม: ถ้าจะให้ผมลงเฉยอย่างคร่งกอน ท่านอยากรู้เร็ว ที่จริงท่านก็รับแล้วว่าการผิดกระทรวงก็ตอบแล้ว ท่านแย้งถามอีกว่าเมื่อไร ก็จะต้องถามไปอีกว่าเมื่อไรจึงจะเสร็จ

พระยาปรีชานฤเบศร์: ถ้าอย่างนั้นขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบว่าจะถามไปเมื่อไร และการถามจะมีบอกไว้ก่อนมากหรือไม่ เพราะว่าอุตรดิตถ์ได้ถามขึ้นมา ที่ท่านบอกว่า จะถามไปก่อน ยังขอทราบอีกว่าท่านจะถามเมื่อไร และการถามจะมีการเร่งหรือไม่ อย่างที่เรามีหนังสือว่าด่วนมาก ด่วนเฉย ๆ อย่างนี้

พลตรี ปลด ปลดปรบักษ์ พิบูลภาณุวัฒน์: รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

LIRT

กลาโหม : ข้าพเจ้ารู้สึกใจผู้ตั้งกระทู้ที่ตองการด่วน แม้แต่กระทู้ตามที่ตามผิดกระทรวง
ตามไปตามมาเป็นปีก็ใหญ่ ฟุ้งนี้ข้าพเจ้าตามไปก็ได้

พระยาปรีชานฤเบศร์ : พอใจแล้ว

ประชาชนวุฒิสภา : ต่อไปรัฐบาลได้เสนอญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระ โดยยกเอา
ญัตติขอรับความเห็นชอบในการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนผู้ทรงคุณวุฒิ และร่างพระราช
บัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๓ ขึ้นพิจารณาต่อจากกระทู้
และมีญัตติอีกฉบับหนึ่งของหลวงประกอบนิติสาร เสนอขอเปลี่ยนระเบียบวาระโดยยกเอา
ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๘๓ ขึ้นพิจารณา
ก่อนร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ กล่าวคือให้พิจารณาเป็นระเบียบวาระที่ตัดกระทู้ตาม

ข้าพเจ้าอยากจะถามถึงความตกลงหลวงประกอบว่าอย่างไร มี ๒ ญัตติ ขอ
เปลี่ยนระเบียบวาระ

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้ามีความจำเป็นจะต้องขอขึ้นยื่นญัตติของข้าพเจ้า
เพราะเหตุว่าเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ควร
จะได้ออกมามานานแล้ว ก็ไม่ได้ออก และบัดนี้เรื่องซึ่งเสนอมาซึ่งตุลาการรัฐธรรมนูญ
ซึ่งรออยู่แล้วเป็นการเร่งด่วน จึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องให้พระราชบัญญัตินั้นออกไปทันการ
ข้าพเจ้าเห็นว่าวิธีการพิจารณาพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีอะไรในชั้นรับหลักการ ข้าพเจ้าคิดว่า
พอรัฐบาลแถลงเสร็จก็รับไปได้แล้วตั้งกรรมการ ข้าพเจ้าว่าเกรงถ้าพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติงบประมาณหรือร่างอื่นก่อน แล้วจะเกิดการเสียหาย เพราะมีเรื่องรออยู่

พระมนูภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ทางรัฐบาล
ก็ไม่ขัดข้องในข้อเสนองของคุณหลวงประกอบ แต่ว่าต่อจากนั้นขอให้เป็นญัตติที่รัฐบาลเสนอ

ประชาชนวุฒิสภา : ในระหว่างญัตติทั้งสองนั้น ฝ่ายรัฐบาลไม่ขัดข้อง คือ
ให้เปลี่ยนระเบียบวาระตามที่หลวงประกอบเสนอภายหลังกระทู้ และตัดจากนั้นก็เปลี่ยน
ระเบียบวาระตามที่รัฐบาลเสนอ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอมติที่ประชุมว่าจะให้เปลี่ยน
ระเบียบวาระหนึ่ง โดยยกเอาร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐ-
ธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๘๓ กับเรื่องยกเอาญัตติขอรับความเห็นชอบในการแต่งตั้งกรรมการ
ข้าราชการพลเรือนผู้ทรงคุณวุฒิ หนึ่ง และร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปี

งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ขึ้นพิจารณา อีกหนึ่ง ทงตามนี้ให้พิจารณาเป็นลำดับแรก ผู้ใด
เห็นว่าควรเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระตามที่ข้าพเจ้ากล่าวมานี้ โปรดขุมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖๗ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดขุมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : คณะเสียง เห็นควรเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ ๖๗ เสียง ที่ไม่
เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันว่าเปลี่ยนแปลงระเบียบ ขอให้ท่านพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีการ
พิจารณาของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๓ (เสนอโดยคณะรัฐมนตรี) ซึ่งสภาผู้แทน
ลงมติให้ใช้ได้แล้ว พิจารณาเป็นวาระที่ ๓

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งสภาผู้แทนพิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๖๓ (เสนอโดยคณะรัฐมนตรี) ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๖/๒๕๖๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒)
ชุดที่ ๓ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อ
พิจารณา คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้วเสนอสภาผู้แทนเพื่อพิจารณา ในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ต่อไป

ครั้นในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๓๓/๒๕๖๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๓
วันจันทร์ที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓
แล้ว ในที่สุดได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ และให้นำเสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

LIRT

๓๑๕

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

กำหนดวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

เหตุผล

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๖๘ บัญญัติว่า วิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนี้จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่กล่าวแล้ว.

ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๑๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๓ ให้เลขาธิการรัฐสภาเป็นเลขาธิการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ มีหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการอันเป็นธุระการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๔ การประชุมของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญต้องมีตุลาการรัฐธรรมนูญประชุมไม่ต่ำกว่าหกคนจึงเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๕ ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจระเบียบ เพื่อให้การประชุมพิจารณาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเที่ยงธรรม

มาตรา ๖ ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นประธานของที่ประชุม คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ และมีหน้าที่ดำเนินกิจการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามระเบียบ เมื่อประธานตุลาการรัฐธรรมนูญไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเลือกตั้งตุลาการรัฐธรรมนูญคนหนึ่ง ชั่วเป็นปฏิบัติหน้าที่แทน

มาตรา ๗ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษา ให้ถือคะแนนเสียงข้างมากกว่ากึ่งจำนวนตุลาการรัฐธรรมนูญทั้งหมด

ตุลาการรัฐธรรมนูญคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกหนึ่งเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๘ เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญได้รับคำร้องขอให้วินิจฉัยว่าสมาชิกภาพวุฒิของสมาชิกสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนคนใดคนหนึ่ง สิ้นสุดลงตามบทบัญญัติแห่ง

LIRT

รัฐธรรมนูญ หรือขอให้วินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความแย้งหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ ให้ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญ หรือเลขาธิการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ แจ้งเรื่องพร้อมด้วยส่งสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังตุลาการรัฐธรรมนูญทุกคน และกำหนดนัดประชุมภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำร้องขอ

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเรื่องอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ตุลาการรัฐธรรมนูญมีสิทธิเข้าตรวจรายงานการประชุมหรือ เอกสารใด ๆ ของรัฐสภาได้

มาตรา ๑๐ ให้ถือว่าตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นเจ้าพนักงานตามความใน กฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๑๑ คำวินิจฉัย ของคณะตุลาการ รัฐธรรมนูญ ให้ ทำเป็น หนังสือและให้แสดงเหตุผลประกอบคำวินิจฉัยนั้นด้วย

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับกระทรวงนั้น ๆ

หมวด ๒

การพิจารณาการสิ้นสุดแห่งสมาชิกภาพ ของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน

มาตรา ๑๓ เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญได้รับคำร้องกล่าวหาของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนซึ่งร้องว่า สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิก สภาผู้แทน สิ้นสุดลง จากประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทน ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

(๑) ถ้าเห็นว่าคำร้องกล่าวหาอันมีข้อความที่อ่านไม่ออก หรืออ่านไม่เข้าใจ หรือฟังเพี้ยน หรือมีถ้อยคำไม่สุภาพ หรือบอกพร้อมด้วยประการใด ๆ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจส่งไปยังผู้ยื่น โดยผ่านประธานสภาที่ผู้ยื่น เป็นสมาชิกให้ทำมาใหม่หรือแก้ไขเพิ่มเติมภายในระยะเวลาใดก็ได้ และในการนั้นจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

LIRT

(๒) ถ้าผู้ยื่นไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ที่สั่งตาม (๑) หรือคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำร้องกล่าวหา นั้น แม้จะฟัง เป็นความจริง ก็ไม่เป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกที่ถูกกล่าวหาสิ้นสุดลงตามบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญคณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจทำคำวินิจฉัย ให้ยกคำร้อง กล่าวหาขึ้นเสีย ได้โดยไม่ต้องดำเนินการพิจารณาต่อไป

(๓) ถ้าเห็นว่าคำร้องกล่าวหาสมควรได้รับการพิจารณาต่อไป ก็ให้ส่งสำเนา คำร้องกล่าวหาขึ้นไปยังผู้ถูกกล่าวหา และกำหนดให้ยื่นคำชี้แจงภายในเวลาที่คณะตุลาการ รัฐธรรมนูญเห็นสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าแปดวัน และ ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ ถูกกล่าวหาได้รับสำเนาคำร้องกล่าวหา

มาตรา ๑๔ เมื่อมีพฤติการณ์ที่คณะตุลาการรัฐธรรมนูญเห็นว่าไม่สามารถส่ง สำเนาคำร้องกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ หรือผู้ถูกกล่าวหาหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับสำเนา คำร้องกล่าวหา ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจสั่งให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงาน เลขาธิการรัฐสภา หรือประกาศโฆษณาในทางอื่นใดตามที่คณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะเห็น สมควร เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามารับสำเนาคำร้องกล่าวหาจาก เลขาธิการ ของ คณะตุลาการ รัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันประกาศ

มาตรา ๑๕ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำชี้แจงแล้ว หรือเมื่อพ้นกำหนดเวลายื่น คำชี้แจง ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นคำชี้แจง หรือเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันในกรณีที่ได้มีการ ประกาศให้ผู้ถูกกล่าวหามารับสำเนาคำร้องกล่าวหาตามความในมาตรา ๑๔ ให้คณะตุลาการ รัฐธรรมนูญกำหนดวันเพื่อทำการพิจารณา

วันพิจารณาซึ่งกำหนดเป็นครั้งแรกนั้น ให้เลขาธิการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ มีหนังสือแจ้งไปยังผู้ถูกกล่าวหาและให้ประกาศไว้ ณ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ทั้งนี้ ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันพิจารณา

ผู้ถูกกล่าวหา ไม่ว่าจะได้อื่นคำชี้แจงแก่ชอกล่าวหาหรือไม่ มีสิทธิที่จะมาฟัง การพิจารณา ชักค้ำพยาน และอ้างตนเองเป็นพยาน ทั้งนี้สิทธิที่จะนำพยานหลักฐาน มาแสดงในการพิจารณา

ผู้ถูกกล่าวหาจะแต่งตั้งทนายให้แก้ต่างก็ได้ แต่ผู้ที่จะเป็นทนายนั้นต้องเป็นผู้มี สิทธิที่จะว่าความในศาลตามกฎหมายว่าด้วยทนายความ

LIART

มาตรา ๑๖ การพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ค้นคว้าหาความจริง เพื่อกำหนดให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจออกหมายเรียกผู้ยื่นคำร้องกล่าวหา และบุคคลอื่นใดนอกจากผู้ถูกกล่าวหามาปฏิบัติหน้าที่หรือสาบานตนให้ถำ และให้มีอำนาจออกหมายเรียกให้กระทรวงทบวงกรมหรือบุคคลใด ๆ ส่งเอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ เห็น สม ควรจะ สั่ง ให้จำย ค่า บ่วงการ ตลอดจนค่าพาหนะและค่าที่พักถำมี ให้แก่บุคคลที่คณะตุลาการรัฐธรรมนูญเรียกมาให้ถำหรือให้ส่งพยานหลักฐาน จากงบประมาณค่าใช้สอยของรัฐศภาก็ได้

เมื่อคณะตุลาการ รัฐธรรมนูญ เห็นว่า พยาน หลักฐานใดที่ ขอนำ สืบพุ่มเพื่อย เกินสมควร หรือประวิงให้ชักช้า หรือไม่เกี่ยวกับประเด็น ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจการสืบพยานหลักฐานเช่นวำนันเสียได้

มาตรา ๑๗ หมายเรียกหรือหนังสือใด ๆ ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้ตุลาการรัฐธรรมนูญคนหนึ่งลงลายมือชื่อ

มาตรา ๑๘ ให้ถือวาคำบังคับ หรือหมายเรียก ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นคำบังคับหรือหมายเรียกของศาล และให้ถือวว่าการให้ถำของบุคคลหรือการอ้างพยานหลักฐานใด ๆ ต่อคณะ ตุลาการ รัฐธรรมนูญ ในถำ พิจารณาเป็น การให้ถำ หรืออ้างพยานหลักฐานต่อศาลในถำพิจารณาศติ

มาตรา ๑๙ ในการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจรักษาความเรียบร้อยแห่งถำพิจารณา หรือกระทำกรเพื่อ ให้กรบวนพิจารณาดำเนิน ไปโดยเที่ยงธรรมและรวดเร็ว ผู้ใดละเมิดคำสั่งของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ หรือทำลยความสงบเรียบร้อยในที่ประชุมพิจารณา คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจตักเตือนห้ามปราม ถ้าผู้ละเมิดไม่กระทำตามคำตักเตือนห้ามปราม ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจสั่งให้ ผู้ละเมิดออกไปเสียจากที่ประชุมพิจารณาได้ หากผู้นั้นยังช้ดขึ้น คณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะ สั่ง ตำรวจ รัฐศภำ ให้ นำตัว ผู้ ละเมิด ออก ไป เสีย จาก ที่ ประชุมพิจารณาได้

LIRT

หมวด ๓

การพิจารณาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ที่ศาลเห็นว่ามีข้อความแย้งหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๐ เมื่อศาลใดเห็นว่ามีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความแย้งหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ และได้ขอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวตามความในมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ส่งความเห็น และคำขอให้ตีความต่อปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือปลัดกระทรวงกลาโหม แล้วแต่กรณี เพื่อเสนอต่อไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญพร้อมด้วยเอกสารประกอบ ถ้ามี

มาตรา ๒๑ ความเห็นที่ส่งมาประกอบคำขอให้ตีความตามมาตรา ๒๐ จะต้องระบุบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลเห็นว่ามีข้อความแย้งหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ พร้อมด้วยเหตุผลประกอบความเห็น

เมื่อได้รับความเห็นและคำขอให้ตีความแล้ว ปลัดกระทรวงยุติธรรมหรือปลัดกระทรวงกลาโหม แล้วแต่กรณี จะต้องรับส่งความเห็นและคำขอให้ตีความนั้นไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

ถ้าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญประสงค์จะได้รับคำอธิบาย หรือ คำชี้แจงเพิ่มเติมตามแต่จะเห็นสมควรจากศาลนั้น ๆ หรือประสงค์จะได้รับสำนวนทั้งหมดหรือบางส่วน มาประกอบการวินิจฉัย ก็ให้มีคำขอไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือปลัดกระทรวงกลาโหมแล้วแต่กรณี เพื่อกำเนินการ

มาตรา ๒๒ ให้ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญส่งสำเนาคำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือปลัดกระทรวงกลาโหม แล้วแต่กรณี เพื่อส่งต่อไปยังศาลซึ่งขอให้ตีความนั้น

LIRT

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : รัฐบาลขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ มีเหตุผลเนื่องจากตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๒๘ บัญญัติว่าวิธีการพิจารณาของ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกฏนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญทุกถ้อยแล้ว

เรื่องนทางสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาถึงวาระที่ ๓ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๓๘ กรกฎาคม นี้ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณาถึงวาระที่ ๒ - ๓ แล้ว ในที่สุดตกลงให้ ใช้ ได้ และให้นำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ จึงเสนอมาหวังว่าสภานี้จะพิจารณาด้วยดี

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าเห็นควรจะรับหลักการทีเดียว เพราะว่า หลักการดีแล้ว เหตุผลดีแล้ว

พระยาสาริกพงศ์ธรรมพิลาศ : ควรจะโต้พูดกันก่อนบ้าง

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าเป็นแต่เพียงแสดงความเห็น ข้าพเจ้ายังไม่ได้ขอปิดอภิปรายเลย

พระยาสาริกพงศ์ธรรมพิลาศ : ข้าพเจ้าไม่ได้เตรียมตัว คุมต่า ๆ เมื่อสักครู่นี้เอง เพราะอยู่ในระเบียบวาระหลัง

ข้าพเจ้าสงสัยมาตรา ๓๕ คือตามวิธีพิจารณาตามธรรมนูญ ต้องการว่าประเด็นแห่งคดี ถ้าจำเลยไม่ให้การต่อสู้คดีแล้ว คือขาดนัด จำเลยได้แต่จะอ้างตัวเองเป็นพยาน หรือคัดค้านพยานโจทก์เท่านั้น แต่ห้ามสิทธิที่จะอ้างพยานอื่นใดมาเบิกความไม่ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเป็นบทกฎหมายสำคัญของประเทศ ซึ่งใช้ในกรณีทั่วไป แต่ตามวิธีพิจารณาของคณะกรรมการตุลาการ มาตรา ๓๕ วรรค ๒ บอกว่า แม้จำเลยจะขาดนัด แม้ผู้กล่าวหาไม่อยู่จะได้ยื่นคำขอแจ้งแก่ชอกล่าวหาหรือไม่ มีสิทธิที่จะมาฟังการพิจารณาคัดค้านพยานและอ้างตนเองเป็นพยาน ทั้งมีสิทธิที่จะนำพยานหลักฐานมาแสดง การพิจารณาอันนี้เป็นข้อที่ต่างกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไมจึงต่างกัน คือมีสิทธิที่จะนำพยานหลักฐานมาแสดงด้วย เพราะตามธรรมนูญว่าจำเลยที่ขาดนัดไม่มีสิทธิ ได้แต่จะอ้างตัวเองและคัดค้านพยานโจทก์เท่านั้น

พระมกุฎาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ตามที่ท่าน

สมาชิกผู้ มีเกียรติซึ่งใจในข้อนี้ ที่จริงเรื่องนี้ไม่ใช่ความแพ่งทีเดียว จริงอยู่ไม่ใช่ความ
อาญา แต่ว่ากึ่ง ๆ กันอยู่เหมือนกัน แล้วร่างนี้ได้ผ่านผู้เชี่ยวชาญในทางกฎหมายคือ
คณะกรรมการกฤษฎีกาเขาก็ได้วิเคราะห์เห็นแล้วว่าเป็นเรื่องซึ่งผู้ ถูกกล่าวหา นั้นอาจ เสียสิทธิ
มากมายอยู่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งการที่ขาดสมาชิกภาพของผู้แทนกิตติมศักดิ์ หรือวุฒิ
สมาชิกกิตติมศักดิ์ ก็เกี่ยวข้องเป็นส่วนได้ส่วนเสียของประชาชนร่วมอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นก็อยาก
จะให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาอย่างดีที่สุดเท่าที่จะเป็นได้ ฉะนั้น วิชิต พิจารณา ความแพ่ง
ธรรมดา คือกึ่ง ๆ ไม่ใช่แพ่งทีเดียว แต่ไม่ใช่อาญา เรื่องเป็นเช่นนี้

พระยาสาริกพงศธรรมพิลาศ : ความแพ่งก็เสียสิทธิเหมือนกัน สิทธิใน
ครอบครัวในอะไรต่ออะไร ทรัพย์สินมรดกต่างหรืออาจจะหลาย ๆ อย่างก็ได้ก็เป็นความเสีย
แล้วจะบอกว่าเป็นเสียสิทธิ จึงควรจะให้สิทธิมากกว่า ข้าพเจ้าสงสัยนัก จะถูกหรือไม่ และ
ตามธรรมดาควรจะได้รู้ประเด็น แต่ไม่ได้ให้การอะไรกันไว้ ในกรณีเช่นนี้คุมเอาไว้
จะต่อสู้เขาพยายามเข้าสืบอย่างไรก็สืบ ได้ตามความพอใจ โดยที่อีกฝ่ายหนึ่ง ไม่มี โอกาส
รู้ล่วงหน้า ความยุติธรรมจะอยู่ที่ไหน

พระยาอรรถการวิสัยพนธ์ : การที่ท่านสมาชิกมีความเห็นเช่นนั้นก็โดยที่ท่าน
เขาพิจารณาคดีแพ่งมาเทียบกับเรื่องนี้ แต่เราจะต้องเข้าใจว่าการพิจารณาคดีแพ่ง
เป็นการพิจารณาคดีที่ประโยชน์ตกกับคู่ความโดยเฉพาะ ไม่ได้ถึงประชาชนด้วย แต่ว่า
การพิจารณาคดีอาญากิตติมศักดิ์ หรือการพิจารณาคดี ที่สมาชิกจะขาดจากสมาชิกภาพนี้ ไม่ได้อยู่
เฉพาะคู่กรณีเท่านั้น แต่อยู่ที่ประชาชนด้วย การที่บุคคลหนึ่งจะเสียสิทธิทาง การเมือง
หรือไม่ ย่อมนับว่าเป็นความสำคัญทางการเมืองมาก ด้วยเหตุนี้ตาม พระราชบัญญัติ
มาตรา ๑๖ ว่าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ในอันที่จะค้นหาความจริงทางคดี คือ
ไม่ใช่หน้าที่เป็นศาลอย่างธรรมดา แล้วแต่คู่ความเขาจะเสนอมา แต่คณะตุลาการ
รัฐธรรมนูญมีหน้าที่ช่วยในอันที่จะค้นหาความจริง คือมีหน้าที่ช่วยตนเอง ที่จะเรียก
พยานหลักฐาน ทั้งนี้สำหรับ ความยุติธรรมที่ผู้ ต้องหาจะต้องเสียสิทธิ หนึ่งตาม
มาตรา ๑๕ ที่มีบัญญัติให้ผู้กล่าวหาสิทธิที่จะสืบพยานได้ทั้ง ๆ ที่ตนไม่ได้มาให้การ นี้ต้อง
การเพื่อจะค้นหาความจริง เพราะเหตุว่าผู้ ที่เสียสิทธิทางการเมืองนั้นต้องรีบเคราะห์อย่างหนัก
จึงเปิดโอกาสให้ ประเด็นที่ท่านถามไม่มั่นคงความจริงมี ประเด็นนี้ ว่าถ้าผู้ใดเขาร้องว่า
สมาชิกคนใดควรจะขาดสมาชิกภาพเพราะเหตุใด ประเด็นก็มีว่า เขาได้ทำการสั่งนั้นตามข้อ

กล่าวหาหรือไม่ ประเด็นข้อผู้ถูกกล่าวหาจะสืบประเด็นนี้ได้ว่า ตนไม่ได้ทำตามที่ถูกกล่าวหา นั้น กระผมคิดว่าตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเป็นการยุติรวมแก่คู่กรณีแล้ว ไม่ควรจะมีปัญหาอะไร

หม่อมเจ้าชัชวลิต เกษมสันต์ : กระผม สงสัยใน หลักวิธี พิจารณา ของ ร่างพระราชบัญญัตินี้ โจทก์ผู้กล่าวร้องฟ้องท่านประธานขึ้นมา แล้วก็ส่งเรื่องไปให้กรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ในทันทีไม่มีโจทก์ ไม่มีโจทก์แล้วรู้สึกว่าการจะหาพยานหลักฐานได้อย่างไร หรือว่าท่านจะทำหน้าที่อย่างเมื่อเปรียบกับกฎหมายสามัญ ก็เป็นผู้สืบสวนด้วยอย่างนั้นใช่หรือไม่ ที่สงสัย ถ้าท่านตั้งตัวเป็นตุลาการท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าหลักฐานอยู่ที่ไหน อะไรอย่างไร ค้นคว้าได้อย่างไร ถ้าท่านทำการสอบสวนก็ไม่สงสัยแล้วต่อสู้ไปก็สงสัยมาตรา ๑๖ เรื่องอำนาจที่จะเรียกให้ใครเป็นพยานก็ได้ สมมติว่าจำเลยประวิงคดีอ้างสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นพยาน ท่านจะต้องเรียกด้วยหรือ จึงสงสัยว่าทำไมท่านไม่ใส่ข้อยกเว้นอย่างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เช่นเรียกไปท่านจะไม่เสด็จมากก็ได้อะไรเทือกนั้น ข้อที่ ๒ ที่สงสัย คือ การพิจารณานี้เข้าใจว่าจะต้องทำโดยเปิดเผยจะมีปิดบังไม่ได้ถ้าดูตามมาตรา ๑๘ ความในนี้แล้วจะต้องพิจารณาเปิดเผย จะส่งพิจารณาลับไม่ได้ และเป็นความประสงค์เช่นนั้นหรือ บางกรณีจะต้องพิจารณาลับก็ได้ น่าจะต้องให้อำนาจไว้บ้าง ถ้าต้องพิจารณาเปิดเผยก็ควรจะให้อำนาจตุลาการมากกว่าอีกนิดหน่อย เช่นห้ามโฆษณา เป็นต้น เพราะว่าการให้การไปแล้วอาจมีสิ่งลามกอนาจารซึ่งเตาไม่ถูกเกิดขึ้นแล้วก็มีอำนาจ อย่างที่มีอำนาจในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๓๒ นี้สงสัยเช่นนี้ จึงขอประธานเรียนถาม

พระยาอรรณการยัมพนธ์ : ข้าพเจ้าคิดว่าตามที่รัฐบาลเสนอมานี้มีความที่จะแก้ไขข้อสงสัยของสมาชิกได้แล้ว คือในข้อที่ท่านคิดว่าในการพิจารณานี้ ผู้ถูกกล่าวหาที่จะอ้างพยาน โดยที่ไม่ควรอ้าง โดยมีความประสงค์ที่จะประวิงคดีนั้น ตามร่างนี้ปรากฏในมาตรา ๑๖ อยู่แล้วว่า เมื่อคณะกรรมการตุลาการเห็นว่าพยานหลักฐานใดที่ขอมาสืบเป็นการพุ่มเพื่อเบียดเบียนสมควร หรือเพื่อประวิงให้ล่าช้าหรือไม่เกี่ยวกับประเด็น ก็ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจสืบสวนพยานหลักฐานเช่นนั้นได้ นี่ก็เป็นกรณีที่บัญญัติให้อำนาจไว้แก่คณะตุลาการรัฐธรรมนูญในอันที่จะงดเว้นการสืบพยานหลักฐานได้ ในเมื่อเห็นว่าการขอตามมาตรานี้จะเป็นการเพื่อประวิงคดี

LIRT

ส่วนที่ท่านว่าทำไมจึงไม่ให้ผู้ ที่กล่าวหาเป็นโจทก์ แล้วเมื่อไม่ให้ผู้กล่าวหา เป็นโจทก์แล้วจะมีวิธีพิจารณาอย่างไรที่จะค้นหาความจริงได้ ในชั้นที่ไม่ได้บัญญัติให้ ผู้ใดเป็นโจทก์ก็ โดยเหตุที่ว่าสมาชิกซึ่งมีจำนวน ๕ คน หรือกว่านั้นขึ้นไปอาจยื่นเรื่องราว กล่าวหาสมาชิกผู้ใดผู้หนึ่งได้นั้น สมาชิกผู้นั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะเป็นโจทก์ใคร แต่จะยื่น เรื่องราวขึ้นมาได้ โดยที่เห็นควาเพื่อจะรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญให้เป็นการเคร่งครัด ก็คิดว่า ปราบกฎว่าสมาชิกผู้ใดเป็นผู้ ที่กระทำ การ ที่ควร จะขาด จากการเป็น สมาชิก ก็ให้ตุลาการ รัฐ- ธรรมนูญพิจารณา ที่สมาชิกยื่นเช่นนี้เขาไม่ใช่อยู่ในฐานะเป็นโจทก์อะไร เป็นแต่เขา ยื่นเรื่องให้ทราบว่าตนมีการละเมิดขึ้นแล้ว แล้วการที่จะบังคับ ให้เขาเป็นโจทก์มาสู่คดี ก็กลายเป็นว่าเป็นคดีพิพาทระหว่างเขากับจำเลยไป เป็นแต่ยื่นเรื่องราวเท่านั้น หน้าที่ต่อไป ก็เป็นหน้าที่ของตุลาการรัฐธรรมนูญในการที่จะค้นหาความจริงในมาตรา ๑๖ ก็อาจสอบถาม ผู้ยื่นเรื่องราวว่ามีพยานหลักฐานอะไรบ้าง แล้วเป็นอำนาจของตุลาการรัฐธรรมนูญนี้เรียก มา ไม่ใช่เอามาเป็นโจทก์จำเลยเช่นนั้น ส่วนที่ท่านสงสัยว่าเราจะให้อำนาจตุลาการ รัฐธรรมนูญไว้ดูเป็นการที่จะเป็นไปในทางละเมิดอำนาจนั้น ก็ขอให้อ่านมาตรา ๑๗ ก็มีความเพียงพอ อยู่แล้ว ที่ให้อำนาจ ตุลาการ รัฐธรรมนูญ ไว้ ในทาง ที่จะ รักษาความสงบ เรียบร้อยของการพิจารณา หรือกระทำการเพื่อให้กระบวนการพิจารณาดำเนินไปโดยเที่ยงธรรม และรวดเร็ว ผู้ใดละเมิดคำสั่งของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ หรือทำลายความสงบ เรียบร้อยในที่ประชุมพิจารณา คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจตัดเตือนห้ามปรามถ้า ผู้ละเมิดไม่กระทำตามคำตักเตือนห้ามปราม ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจสั่งให้ ผู้ละเมิดออกไปเสียจากที่ประชุมพิจารณาก็ได้ ในชั้นนี้แม้ว่าจะหมายความว่าความถึงกรณีที่สมาชิก ได้ตามชั้น ก็เป็นบทบัญญัติที่พอจะใช้ได้อยู่บ้างแล้ว แต่ถ้าเราเห็นว่ามันเลยไป ควรจะเขียนให้มากกว่านั้นอย่างไร ข้าพเจ้าคิดว่าเป็น เรื่องที่ ควรจะพูดกัน ในชั้น กรรมาธิการได้

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้ลงมติ และมีผู้รับรองแล้ว ผู้ใดจะอภิปราย ต่อไปหรือไม่

ไม่มีสมาชิกในที่ประชุมอภิปราย

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ
ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันรับหลักการ ขอตั้งกรรมาธิการ

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : กรรมาธิการวิสามัญ

ประธานวุฒิสภา : รัฐมนตรีขอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ มีผู้ใดจะขัดข้อง

หรือไม่

ไม่มีสมาชิกในที่ประชุมขัดข้อง

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดขัดข้องถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ให้ตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญ กคน

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : ขอเสนอ ๗ คน

ประธานวุฒิสภา : จำนวนกรรมาธิการมี ๗ คน ผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่น

หรือไม่

ไม่มีสมาชิกในที่ประชุมเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ให้มี
กรรมาธิการวิสามัญรวม ๗ คน ขอรัฐบาลเสนอชื่อ

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : รัฐบาลขอเสนอ
๒ นาย คือ หลวงประสาทศุภนิติ, นายเสริม วินิจฉัยกุล

นาวาเอก หม่อมเจ้าพรปรีชา กมลาสน์ : ข้าพเจ้าขอเสนอ พระยา
อรรถการีย์ไพฑูริย์

มีสมาชิกรับรอง

หลวงประกอบนิติสาร : เท่าที่รัฐบาลเสนอหลวงประสาทศุภนิติไม่มี มีแต่นาย
ประมุข สุวรรณคร

ประธานวุฒิสภา : เห็นจะเป็นคนเดียวกัน

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : คนเดียวกัน

ประธานวุฒิสภา : รัฐมนตรีว่าเป็นคนเดียวกัน

พระยาปริตานฤเบศร์ : ข้าพเจ้าขอเสนอ หม่อมเจ้าชวลิต เกษมสันต์
มีสมาชิกรับรอง

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาปริตานฤเบศร์
มีสมาชิกรับรอง

นายจรินทร์ กฤษณะภักดี : ข้าพเจ้าขอเสนอ พระยาสุรียานุวงศ์ประวดี

พระยาสุรียานุวงศ์ประวดี : ข้าพเจ้าขอถอน

พลโท พระยาอภัยสงคราม : ข้าพเจ้าขอเสนอหลวงประกอบนิติสาร

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอถอน

พระยาสุรียานุวงศ์ประวดี : ข้าพเจ้าขอเสนอหม่อมเจ้าวิมลยากร เกษมศรี
มีสมาชิกรับรอง

พันเอก พระยาสุรพันธ์เสนี : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายจรินทร์ กฤษณะภักดี

นายจรินทร์ กฤษณะภักดี : ข้าพเจ้าขอถอน

พระยาอรรถกรมมณูศักดิ์ : ข้าพเจ้าขอเสนอ พระสุทธิธรรมวรณฤมนตรี
มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : ครบจำนวน ๗ คนแล้ว ให้เลขาธิการอ่าน

นายประเสริฐบุษมสุคนธ์ หัวหน้ากองกลาง ผู้ทำการแทนเลขาธิการวุฒิสภา :

๑. นายประมุท สุวรรณศรี
๒. นายเสริม วินิจฉัยกุล
๓. พระยาอรรถการีย์นิพนธ์
๔. หม่อมเจ้าชวลิต เกษมสันต์
๕. พระยาปริตานฤเบศร์
๖. หม่อมเจ้าวิมลยากร เกษมศรี
๗. พระสุทธิธรรมวรณฤมนตรี

ประธานวุฒิสภา : มีผู้ใดเสนอต่อไปอีกหรือไม่

ไม่มีสมาชิกเสนออีก

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอต่อไป ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้มี ๗ คนตามที่เลขาธิการอ่าน แปรญัตติกายในกึ่งวัน

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : ขอเสนอ ๗ วัน

ประธานวุฒิสภา : รัฐมนตรีขอเสนอ ๗ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติกายใน ๓ วัน ระเบียบวาระต่อไปขอให้พิจารณาญัตติขอรับความเห็นชอบในการตั้งกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องนี้ รัฐบาลขอให้ประชุมลับ เพราะฉะนั้นผู้ใดไม่ได้เป็นสมาชิกหรือเกี่ยวข้อง โปรดออกจากที่ประชุมตามข้อบังคับ

(สำเนา)

วันที่ ๑๘๗๕/๒๕๖๓ วันที่ ๑๗ ก.ค. ๖๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ลับ-ความมาก

ที่ น. ๕๗๐๓/๒๕๖๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอรับความเห็นชอบในการแต่งตั้งกรรมการข้าราชการพลเรือนผู้ทรงคุณวุฒิ
เรียน ประธานสภาผู้แทน

ด้วยตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ๑. หม่อมหลวงเดช สนิทวงศ์
๒. พลโท สวัสดิ์ สวัสดิ์รณวงศ์ ๓. พระนิติการณประสม ๔. พระทิพย์ัญญา
๕. พลโท หลวงชาตินักรบ ๖. นายแสง สุทธิพงศ์ และ ๗. พระยารัตตประจิตธรรม
จรัส เป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนผู้ทรงคุณวุฒิ โดยความเห็นชอบของรัฐสภา นั้น

บัดนี้ กรรมการข้าราชการพลเรือนผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว ได้ดำรงตำแหน่งมาครบ
กำหนดเวลาแล้ว และคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเห็นควรแต่งตั้งกรรมการ ข้าราชการ
พลเรือนผู้ทรงคุณวุฒิคณะใหม่ขึ้น จึงได้ลงมติให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ตั้งผู้ มีนามต่อไปเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป คือ

- ๑. หม่อมหลวงเดช สนิทวงศ์
- ๒. พลโท สวัสดิ์ สวัสดิ์รณวงศ์
- ๓. พลโท หลวงชาตินักรบ
- ๔. นายแสง สุทธิพงศ์
- ๕. หลวงชำนาญนิติเกษตร
- ๖. ร้อยเอก พัฒน์ พัฒน์สุกร
- ๗. พระประสิทธิ์จันทน์

จึงขอเรียนมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทน เพื่อขอรับความเห็นชอบตาม
 ความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๕
 ต่อไปและขอให้สภาผู้แทนปรึกษาเรื่องนี้เป็นลำดับด้วย หากสภาผู้แทนลงมติเห็นชอบด้วย
 แล้ว ขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

(จอมพล แปลก พิบูลสงคราม)

นายกรัฐมนตรี

นายเชมชาติ บุณยรัตพันธุ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม : ด้วย
 ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ ๑. หม่อมหลวงเดช สนิทวงศ์ ๒. พลโท
 สวัสดิ์ สวัสดิ์รณรงค์ ๓. พระนิติการณประดม ๔. พระทิพย์ัญญา ๕. พลโท
 หลวงชาตินักรบ ๖. นายแสง สุทธิพงศ์ และ ๗. พระยารักตประจิตธรรมจรรย์ เป็น
 กรรมการข้าราชการพลเรือนผู้ทรงคุณวุฒิ โดยความเห็นชอบของรัฐสภา

บัดนี้ กรรมการข้าราชการพลเรือนผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวได้ดำรงตำแหน่ง มาครบ
 กำหนดเวลาแล้ว และคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเห็นควรแต่งตั้งกรรมการ พลเรือน
 ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะใหม่ขึ้น จึงได้ลงมติให้นำ ความ กราบ บังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้าฯ ตั้งผู้ มีนามต่อไปนี้เป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป คือ
 ๑. หม่อมหลวงเดช สนิทวงศ์ ๒. พลโท สวัสดิ์ สวัสดิ์รณรงค์ ๓. พลโท หลวง
 ชาตินักรบ ๔. นายแสง สุทธิพงศ์ ๕. หลวงชำนาญนิติเกษตร ๖. ร้อยเอก
 พิพัฒน์ พิพัฒน์สรการ ๗. พระประสิทธิ์วินิจฉายิ รายงานท่านกรรมการเหล่านั้นทาง
 สภาผู้แทนได้ลงมติเห็นชอบแล้ว จึงเรียนมาเพื่อขอความเห็นชอบจากวุฒิสภาต่อไป

พระยาสุริยานวงศ์พระวุฒิ : ตามที่รัฐบาลได้เสนอรายชื่อในการแต่งตั้งกรรมการข้าราชการพลเรือนมีคนเดียวอยู่ตั้งแต่เลขหนึ่งถึงเลขสี่ แต่มีคนเดียวตั้งแต่เลขห้าถึงเลขเจ็ด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอทราบจากรัฐบาลว่าตั้งแต่เลขห้าถึงเลขเจ็ดนั้นคุณ สมบัติ ยังหย่อนกว่าคนเก่าประการใดขอให้รัฐบาลชี้แจงก่อนเพื่อเป็นการพิจารณา

นายเกษมชาติ บุณยรัตพันธุ์ : รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม สำหรับพลโท หลวงสวัสดิ์ ฯ ขอประทานโทษ ในเลขที่นั้นเราเพิ่มสามคนจากคนเก่า คนเก่านี้คือ ๑. พระยารัศมีประจิมธรรมจักษุ ๒. พระทิพย์บุญญา ซึ่งถึงแก่กรรม ๓. พระนิติการณประสม ซึ่งทั้งสามท่านนี้เราไม่ได้พิจารณาความรู้ความสามารถ หรือคุณวุฒิแต่ประการใด แต่ว่าเพื่อให้เหมาะสมที่จะได้บุคคลมาดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนก็เสนอสามท่านนี้มาพิจารณาต่อไปเพราะว่าเห็นว่ามีความรู้คุณสมบัตินั้นสมควรที่จะเป็นคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนผู้ทรงคุณวุฒิได้

พระยาอรรถการนิพนธ์ : ในกรณที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของข้าราชการนั้น ข้าพเจ้าไม่มีอะไรจะกล่าว แต่ว่าข้าพเจ้าจะกล่าวด้วยความเป็นห่วงคือว่า ตามที่รัฐบาลเสนอเข้ามาบอกว่าเสนอขึ้นมาเพื่อขออนุมัติ ตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๕ แต่ว่า ถ้าเราเปิดพระราชบัญญัติขึ้นมาอ่านแล้วจะเห็นว่าวุฒิสภาไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับเลย พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน มาตรา ๑๗ บอกว่า “ในการแต่งตั้งกรรมการคณะข้าราชการพลเรือน จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร” แต่เดี๋ยวนี้สภาผู้แทนราษฎรไม่มี คงมีแต่สภาผู้แทนกับวุฒิสภาเท่านั้น ที่รัฐบาลก็แปลว่าเมื่อไม่มีแล้วก็เอาทั้งสองสภา การแปลเช่นนี้เกี่ยวข้องกับระเบียบแบบแผนข้าพเจ้าเป็นห่วงเรื่องการตั้งไปนั้นเราเคยตั้งไปหลายครั้ง แต่ข้าพเจ้าเป็นห่วงการอนุมัติการตั้งเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ถ้าหากว่ากรรมการข้าราชการพลเรือนจะไปใช้ข้าราชการออก จะไปปลดข้าราชการออก ถ้ามีเรื่อง อ่างว่าการนั้นเป็นกรรมการที่ตั้งขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้วจะเป็นปัญหาที่เดียว และข้าพเจ้าคิดว่าสำหรับความเห็นของข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ชอบที่เดียว ข้าพเจ้าจึงเป็นห่วงในตน นี้ก็เป็นกาลล่วงเลยมานานแล้ว และตั้งมาหลายครั้งแล้ว ข้าพเจ้าได้พูดมาครั้งหนึ่งแล้ว ทำไมรัฐบาลไม่เสนอกฎหมายแก้ไขให้การปฏิบัติเป็นไปโดยชอบที่เดียวไม่ได้หรือ

ประธานวุฒิสภา : เรืองนี้ ตามที่ข้าพเจ้าจำได้ว่าได้เคยวินิจฉัยและได้ส่งมา

LIRT

แล้ว โดยสถานเองวินิจฉัยโดยถือ หลักว่าตาม พระราชบัญญัติ ข้าราชการพลเรือน ๒๔๗๕ ใช้คำว่า "ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร" สภาผู้แทนราษฎรในเวลานั้น มีสภาเดียว แต่บั้นสภาผู้แทนราษฎรนั้นมาแบ่งออกเป็นวุฒิสภาและสภาผู้แทน เพราะฉะนั้นถ้าจะว่าอย่างเคร่งครัดว่าสภาผู้แทนก็ไม่ใช่สภาผู้แทนราษฎรเก่า เพราะสภาผู้แทนราษฎรเก่ามีสภาเดียว สภาผู้แทนใหม่นี้ก็ต้องประกอบด้วยสอง คือวุฒิสภาและสภาผู้แทน แต่ก่อนรัฐสภาก็มีสภาเดียว แต่ภายหลังมาแยกออกเป็นอีกสภาหนึ่ง ถ้าจะแปลว่าตามความเห็นชอบจากสภาเดียวก็ขาดไม่ตรงกับพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าได้เคยพูดกันที่ประชุมนี้ และได้ผ่านมาแล้วคราวก่อนนี้ คือตีความคำว่าสภาผู้แทนราษฎรนั้นว่า "รัฐสภา" คือมีสภาเดียว บัดนี้ ๒ สภาแล้วก็ควรให้สภาให้ความเห็นชอบ

พระยาอรรณการยพันธ์ : ข้าพเจ้าจำได้ว่าที่พูดกันในสภานักโดยที่ข้าพเจ้าได้เป็นผู้ ทักขยบายปัญหาในตนเอง และข้าพเจ้าจำได้ว่าสภานักไม่ได้ตีความอะไร เพียงแต่ให้ผ่านไปเมื่อรัฐบาลชอสนุมิตินา ข้าพเจ้าเองไม่ขัดข้องอะไร แต่ข้าพเจ้าเตือนมา ครวงหนึ่งแล้วก็ขยาก็ให้การปฏิบัติเป็นไปตามกฎหมาย เพื่อไม่ให้มีบัญญัติอะไรอีก แต่เมื่อเดือนไปแล้วก็กลับมาอีกเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงเป็นห่วงแทน ถ้าข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลแล้วข้าพเจ้าอาจไม่กระทำอย่างนี้ เพราะอาจเป็นการผิดกฎหมายได้ ที่ว่าผิดกฎหมายได้เพราะว่าสภาผู้แทนราษฎรเป็นสถาบันอันหนึ่ง ที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ในขณะนั้น บัดนี้รัฐธรรมนูญฉบับนั้นไม่มีอะไร ยกเลิกไปแล้ว และมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมา และมีสถาบันขึ้นมาใหม่ คือ "สภาผู้แทน" กับ "วุฒิสภา" ในการที่จะเอาวุฒิสภากับผู้แทนไปเทียบกับสภาผู้แทนราษฎรข้าพเจ้าคิดว่าเทียบกันไม่ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนี้เกี่ยวกับแบบ แต่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแบบ ตามแบบนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะต้องปฏิบัติให้ตรงตามแบบนี้ ถ้าไม่ปฏิบัติแล้วเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ก.พ. ที่ตั้งไปแล้วเมื่อคราวก่อนก็ดี หรือคราวใหม่ก็ดี ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย

พระมนูภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ตามที่ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติซึ่งใจในเรื่องนี้และได้เคยชี้แจงมาแล้วนั้น ทางรัฐบาลก็ได้เคยสนใจเหมือนกัน แต่ว่าเป็นเรื่องความเห็นอาจไม่ตรงกัน คือว่าตามที่ท่านผู้ มีเกียรติอ้างมานั้น

ก็เขาตามตัวหนังสือเป็นเฉียบขาด แต่ว่าสภาผู้แทนราษฎรเวลานี้ไม่มีแล้ว ถ้าจะเอา
 เฉียบขาดตามตัวหนังสือจริง ๆ อย่างที่ท่านว่ารัฐบาลก็ไม่สามารถจะปฏิบัติได้ เพราะว่า
 สภาผู้แทนราษฎรไม่มีแล้ว แต่รัฐบาลได้เพิ่งเล็งถึงเจตนารมณ์ในหลักการตีความในกฎหมาย
 สากลนิยม เมื่อเพิ่งเล็งด้วยเจตนารมณ์ตามตัวหนังสือของกฎหมายฉบับนั้นแล้วเราจะเห็น
 ว่าข้าราชการประจำนั้น ในการที่จะให้บุคคลมาดูแลรักษาระเบียบวินัยของข้าราชการประจำ
 นั้น ก็ให้ผู้แทนราษฎรมีสวนที่จะให้ความเห็นชอบพร้อมทั้งพระมหากษัตริย์เป็นหลักประกัน
 อันมั่นคงแก่ข้าราชการประจำ เป็นหลักประกันแก่รัฐธรรมนูญที่แกมาแล้วทั้ง ๒ ฉบับ หลัง
 จากกฎหมายฉบับนี้คงถึงผู้แทนราษฎร ในเวลานี้ก็คงสมาชิกสภาผู้แทน กับ สมาชิกวุฒิสภา
 ทั้งสองประเภทเป็นผู้แทนราษฎรตามเจตนารมณ์อย่างเดิมนั่นเอง เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่า
 จะต้องใช้กฎหมายนี้ตามเจตนารมณ์จึงมีความจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้อง เสนอมา ขอความเห็น
 ชอบ ถ้ามีมติแล้วรัฐบาลทำไปอย่างท่านว่าโดยอาศัยแต่ลายลักษณ์อักษรแล้วอาจจะใช้
 ไม่ได้ ความเห็นต่างกันอย่างนี้

หลวงประกอบนิติสาร : ถ้าเป็นอย่างที่รัฐบาลว่า คำว่า "สภาผู้แทนราษฎร"
 ในพระราชบัญญัติที่กำลังพิจารณายู่ฉบับนี้ หมายความว่า สภาผู้แทนและวุฒิสภาด้วยกัน
 แล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่า การให้ความเห็นชอบแก่กรรมการ ก.พ. นี้ใช้ไม่ได้ เพราะว่า
 ครั้งก่อนข้าพเจ้าจำได้ว่า วุฒิสภาไม่เห็นชอบแก่บุคคลเหมือนอย่างนั้นสักคนหนึ่ง และ
 เรื่องก็กลับไปยังสภาผู้แทน สภาผู้แทนก็ยืนยันตามมติเดิม ซึ่งในกรณีเช่นนี้รัฐธรรมนูญ
 ไม่ได้เปิดช่องให้เลย กฎหมายข้าราชการพลเรือนก็ไม่ได้เปิดช่องให้เลยว่า สภาผู้แทน
 มีอำนาจที่จะยืนยันตามมติเดิมของตนทำนองที่เกี่ยวกับการออกพระราชบัญญัติ ซึ่งมีรัฐ-
 ธรรมนูญบัญญัติแน่ชัดว่า ในกรณีที่วุฒิสภาไม่เห็นชอบด้วย สภาผู้แทนก็อาจยืนยันตาม
 มติเดิมของตนได้" นี้รัฐธรรมนูญไม่ได้เปิดช่องให้เลย แต่มีการกระทำเช่นนั้น ถ้าจะ
 ตีความอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการคลังอภิปรายแล้ว ก็จะต้องสงเคราะห์เอาว่าญัตติของ
 รัฐบาลที่ขอความเห็นชอบ จะต้องได้รับความเห็นชอบของทั้งสองสภา คือสภาผู้แทน
 เห็นชอบ และวุฒิสภาก็เห็นชอบด้วย อย่างนั้นจะเป็นการใกล้เคียงกว่า แต่ว่าพฤติการณ์
 หาปรากฏเช่นนั้นไม่ วุฒิสภาไม่เห็นชอบแล้วสภาผู้แทนยืนยันมติของตนแล้วรัฐบาลก็ไม่
 ประกาศว่านใช้ได้ เป็นการเห็นชอบ เป็นการที่สภาผู้แทนเห็นชอบตามความหมายของ
 พระราชบัญญัติแล้ว เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าทำไปแล้วมันผิด ถ้าเรา

ปล่อยให้มีการทำเช่นนั้นอีก มันก็ผิดอีก และในฐานะที่ท่านผู้ มีเกียรติทั้งหลายคือสมาชิก
วุฒิสภาจะปล่อยให้ละเลยให้เป็นการผิดเช่นนั้นอีก ข้าพเจ้าก็เสียใจมาก เรื่องนี้เป็น
เรื่องง่ายนิดเดียว ก็ทำไมปัญหาเกิดขึ้นแล้ว รัฐบาลก็น่าจะเสนอแก้ไขกฎหมายมาตรา
เดียว จะให้เป็นอย่างไรก็ได้ จะได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทน สภาเดียว หรือ
วุฒิสภาพิจารณาแล้ว ยับยั้งไป อย่างไร อย่างหนึ่งก็ได้ทั้งนั้น ปัญหามันเกิดขึ้น นิดเดียว
ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้เพื่อเป็นแบบอย่าง วุฒิสภาไม่ควรจะรับไว้พิจารณาเลย

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ตามที่ท่าน
สมาชิกผู้ มีเกียรติได้กล่าวมานั้น ก็เป็นเรื่องความเห็น ความเห็นไม่ตรงกันที่ท่านบอกว่า
ทำไมไม่เสนอแก้ไขกฎหมายมา รัฐบาลเรียนแล้วจากกฎหมายก็เห็นว่ายังใช้ได้อยู่ แล้ว
การแก้ไขกฎหมายไม่ใช้กฎหมายฉบับเดิมฉบับเดียว มียะเยาะ โทนจำเป็นก่อนที่ทำการ
แล้วก็ได้ทำไปแล้ว ซึ่งท่านบอกว่าตรวจแล้วเป็นอันใช้ไม่ได้ ที่จริงกฎหมายก็ ไม่ได้
บอกว่าต้องได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกสภาผู้แทนเป็นเอกฉันท์ เพราะฉะนั้นหมายความว่า
จะต้องปฏิบัติตามวิธีการประชุมของสภา เมื่อครั้งมีสภาเดียวก็ทำตามความเห็นข้างมาก
ที่มาประชุม แต่เมื่อมี ๒ สภาเราก็มีวิธีการบอกว่าถ้าสภานบนไม่เห็นด้วยกับสภาล่าง สภา
ล่างก็มีสิทธิที่จะยื่นกฎหมายก็ใช้ได้ เราได้เข้าใจในร่างพระราชบัญญัติ การเปล่งกฎหมาย
ก็ต้องใช้กฎหมายที่ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะทำได้ นี่เป็นญัตติอย่างหนึ่งของร่างพระราชบัญญัติ
เมื่อร่างพระราชบัญญัติบัญญัติได้อย่างนั้นก็อนุโลมใช้ด้วยบทกฎหมายที่ใกล้เคียง แต่ท่าน
จะเสนอบอกว่าเพราะเหตุว่ากฎหมายเป็นปัญหา จึงขอให้วุฒิสภาไม่รับเสีย รัฐบาลรู้สึก
เสียใจว่าท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติทั้งหลายคงจะไม่คิดอย่างนั้น เพราะเราทำงานด้วยเหตุผล
นึกเหตุผล หาเหตุผลดีกว่านั่งอยู่อย่างนี้ ที่ทำมาแล้วท่านผู้ มีเกียรติทั้งหลายก็เห็นชอบ
ด้วยแล้ว จะอยู่ดี ๆ บอกว่าไม่รับนั้น ก็ไม่น่าจะเป็นไปได้.

หลวงประภวณนิตสาร : ข้าพเจ้าเข้าใจว่าความจริงใจของสมาชิกวุฒิสภาใน
การพิจารณาตัว ก.พ. ครั้งก่อนนั้นเราไม่ได้คาดหมายกันเลยว่า ในการที่เราไม่เห็นชอบ
ด้วยบุคคลคนหนึ่ง แล้วสภาผู้แทนยืนยันมติของเขา แล้วรัฐบาลรับว่าถูกต้องในเรื่องบท
บัญญัติว่าได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนแล้ว ก็คิดว่าสภาผู้แทนและวุฒิสภาที่เป็น
เช่นเดียวกับสภาผู้แทน ข้าพเจ้าว่าไม่มีอะไรให้กระทำได้ในเมื่อไม่บัญญัติไว้ ข้าพเจ้า
ยอมรับว่าในหลักกฎหมายทั่วไปเป็นเช่นนั้นจริง แต่เป็นกฎหมายเรื่องแพ่ง เรื่องอาญา

ไม่ใช่ กฎหมายเรื่องนเรื่องแพ่ง ไม่ใช่เรื่องอาญา เป็นการปกครองลักษณะปกครอง
 ทนทานว่าเราใช้กฎหมายใกล้เคียงถึงรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าว่ารัฐธรรมนูญจะไปใช้กับ
 อะไรไม่ได้เลย รัฐธรรมนูญก็รัฐธรรมนูญ ที่นอยากจะถาม เมื่อท่านกล่าวว่าท่านอิง
 รัฐธรรมนูญแล้วท่านอิงตลอดไหม รัฐธรรมนูญถือว่าดูสภาไม่เห็นชอบด้วยกับอะไร
 ก็ตามเถอะแล้วให้ตั้งกรรมาธิการร่วมกัน กรรมาธิการร่วมกันไปพิจารณาแล้วกลับมาเสนอ
 แต่ละสภา แต่ละสภาไม่เห็นชอบด้วยยังไว้ ๓ ปี ท่านเห็นว่าหลักนำมาใช้ด้วยหรือ
 เปล่า หรือท่านถือว่าคุณสภาไม่เห็นชอบด้วยส่งกลับสภาผู้แทน สภาผู้แทนยื่นยันทันที
 ถ้าเช่นนั้นท่านอาศัยกฎหมายอะไร

นายเชมชาติ บุณยรัตพันธุ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม : ความ
 จริงเรื่องนี้ อยากจะขอประทานแยกในเรื่องปัญหากฎหมายในข้อเท็จจริงออกจากคุณสมบัติ
 ของตัวคน ก็คงเป็นที่ร่วมกันในสภาแล้วว่าคุณสมบัติของตัวบุคคลซึ่งรัฐบาลได้เสนอมา
 แล้วนั้นจะเห็นชอบด้วยกัน เพราะฉะนั้นก็ในประเด็นของกฎหมาย ซึ่งเรื่องนี้เป็น
 ข้อกฎหมายเรื่องความเห็นแตกต่างกันแล้ว เข้าใจว่าจะไม่ลงรอยกันง่าย ๆ อยากจะขอ
 ความกรุณาตั้งนี้ คือในเรื่องกฎหมายว่าจะแก้หรือไม่นั้น สำหรับพระราชบัญญัติ
 ข้าราชการพลเรือนเดี่ยวนำกำลังแก้ไขอยู่แล้ว และคงจะให้เสนอสภาต่อไปซึ่งปัญหาข้อ
 คงจะหมดไป ในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนเราจะบัญญัติให้แน่ชัดว่าจะขอความ
 เห็นชอบจากสภาผู้แทนท่าน

ท่านเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้ มเกียรติได้กล่าวเท่าที่ได้กระทำไปคราวก่อน ก็ได้ปฏิบัติ
 ตามรัฐธรรมนูญซึ่งใช้อยู่ในขณะนั้น รัฐบาลได้คิดอยู่เหมือนกัน จึงได้นำพระราชบัญญัติ
 ข้าราชการพลเรือนมาตุว่าจำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งถ้าจะอธิบาย
 ความเห็นของรัฐบาลที่นำมาเสนอสภาครั้งก่อนแล้ว ก็ขอคำอธิบายของท่านประธาน
 วุฒิสภาที่กล่าวเมื่อก่อน รัฐบาลก็มีความเห็นอย่างนั้น และเห็นยิ่งกว่านั้น สมมติว่ารัฐบาล
 จะไปตีความเด็ดขาดว่าเรื่องนี้ ควรต้องนำเสนอแต่เฉพาะสภาผู้แทนสภาเดียว ถ้าสมมติ
 ว่าสภาผู้แทนลงมติเห็นชอบแล้วเราก็ประกาศตั้งไปเลยเช่นนั้น แต่ถ้าปัญหากฎหมายอื่น
 เขามาตีความว่า " คำว่าสภาผู้แทนราษฎร " ในครั้งก่อนซึ่งยังไม่มีรัฐธรรมนูญใหม่ใช้นั้น
 หมายถึงอำนาจนิติบัญญัติทั้งหมดทั้ง ๒ สภาในขณะนั้นแล้วก็จะเป็นโมฆะไป ผลสุดท้าย
 อะไรที่จะได้เพราะเราทำขาดไป ก็ถือว่าทำได้มากกว่าขาด เพราะฉะนั้นทำใจมากกว่าขาด

หมายความว่าเมื่อสภาผู้แทนลงมติเห็นชอบแล้วด้วยความเคารพ เพื่อจะปฏิบัติให้เป็นไปโดยสมบูรณ์ ก็นำมาขอรับความเห็นชอบจากวุฒิสภาอีกครั้งหนึ่งเพื่อยืนยันไป เพราะฉะนั้นถ้าวุฒิสภาทำผิดกฎหมายนั้นข้าพเจ้าคิดว่าสภานี้ไม่ทำผิดกฎหมาย และที่หากเพื่อเจตนาที่จะให้กรรมการข้าราชการพลเรือนได้มีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายก่อนเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นเท่าที่รัฐบาลได้นำเสนอมาก็ขอเรียนว่าในเรื่องคุณสมบัติขอรับความเห็นชอบ แต่ในเรื่องปัญหากฎหมายแล้วเข้าใจว่า ตราบใดที่ยังไม่มีการตีความเด็ดขาด ทางรัฐบาลก็ขอความกรุณารับรองไปเพื่อกรรมการเหล่านั้นจะได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระบอบหมายไป เพราะขณะนี้ไม่มีกรรมการ ก.พ. เลย งานการก็ระงัก ฉะนั้นถ้าหาว่าเรื่องนั้นแล้วก็เป็นความสมบูรณ์ยิ่งกว่าไม่สมบูรณ์ ขอความกรุณาได้โปรดรับด้วย

พระยาอรรณการยพนธ์ : ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีว่า ประเด็นแยกได้สองประเด็น แต่ว่าสองประเด็นนี้เกี่ยวของถึงกัน ถึงแม้ว่าจะเห็นชอบในคุณสมบัติของบุคคลแล้วก็ตาม แต่ว่าอีกประเด็นหนึ่งนั้นขอรับด้วยกฎหมาย เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วการที่เราจะผ่านไปในนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าสภานี้คงจะไม่เต็มใจให้ผ่านไปโดยที่ผ่านอะไรไปผิดต่อกฎหมาย จึงเห็นว่าประเด็นทั้งสองเกี่ยวของกัน จะแยกออกจากกันไม่ได้ ที่ข้าพเจ้าเสนอเช่นนั้นไม่ใช่ว่าจะขัดข้องเพื่อไม่ให้การงานดำเนินไปเช่นนั้น แต่ข้าพเจ้ามีเจตนาดีโดยที่ไม่อยากจะทำให้มีการกระทำอะไรผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นกรณีก็คือของข้าพเจ้า แล้วการตั้ง ก.พ. โดยลักษณะนี้ ข้าพเจ้าเองไม่รับนับถือเลยว่าเป็น ก.พ. ที่ถูกกฎหมาย แต่ที่ข้าพเจ้าไม่ยอมรับนับถือนั้นก็สำคัญหรือ ก็เพราะเป็นเอกชนคนหนึ่งเท่านั้น เกรงว่าเมื่อคดีไปถึงศาล ก.พ. ไปได้ข้าราชการออก แล้วเขาไปร้องต่อศาลว่า ก.พ. ไม่มีอำนาจอะไร ตั้งมาผิดกฎหมาย แล้วเราจะขานหน้าเขาว่าปฏิบัติกรไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้าพเจ้ามีความเห็นหนักแน่นว่า คือว่าจะเอาสภาผู้แทนกับวุฒิสภามาเปรียบเทียบกันในเรื่องนี้ไม่ได้ แต่ถ้าแม้ว่าจะยอมให้เปรียบเทียบก็ยอมให้โดยมีวิถีทางปฏิบัติได้ โดยถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ แต่เปรียบสภาผู้แทนตนเองจะเปรียบได้อย่างไร อนุมัติให้ประชุมร่วมกันหรือไม่ ตามรัฐธรรมนูญไม่ได้ให้ประชุมร่วม เป็นแต่ประชุมแยกกัน ถ้าเมื่อวุฒิสภาไม่เห็นด้วยจะทำอย่างไร ด้วยเหตุนี้เมื่อไม่ขอรับปฏิบัติได้อย่างนั้นจึงเอามาเปรียบเทียบไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงเห็นชัดว่าการอนุมัติ ก.พ. นี้ วุฒิสภาไม่มีหน้าที่ถ้าขึ้นอนุมัติไปเกิดผิดอย่างไรขึ้น ถ้าเมื่อมีอำนาจชัดว่า ก.พ. ไม่ได้ตั้งขึ้นโดยชอบด้วย

กฎหมายแล้วเกรงว่าเราจะได้รับความขายหน้า ข้าพเจ้ามีเจตนาอย่างนั้น ไม่อยากจะให้เราทำอะไรผิดกฎหมาย ข้าพเจ้าจึงเสนอเช่นนั้น

พระมณฑุภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลเห็นว่า ในข้อที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องบอกว่าจะผิดกฎหมายนั้น ยังมองไม่เห็นเลย คือสมมติว่า ข้อกฎหมายนั้นเป็นจริงอย่างท่านว่า รัฐบาลก็ยืนยันแล้วว่าโดยเจตนารมณ์เป็นไปอย่างท่านว่าไม่ได้เลย การตีความแบบลากลทัว ๆ ไปเขาไม่ได้คู่คี่หนังสี่ เขาดูเจตนารมณ์ แต่สมมติว่าท่านถูก รัฐบาลจำเป็นต้องขออนุมัติจากสภา แล้วทำเกินไปว่าที่มาขออนุมัติขอความเห็นชอบการแต่งตั้ง ก.พ. นี้จะผิดกฎหมายอย่างไร คือตีความอย่างท่านว่า ก็ด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนในเวลานี้ หรือไม่จำเป็นต้องมาเสนอเลย มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งได้ แต่ส่วนที่มาก่อนแต่งตั้งมาขอความเห็นชอบต่อสภาทั้งสองหรือสภาเดียว และตามกฎหมายไม่ต้องขอ เรามาขอสภาเดียวก็พอหรือส่งให้ขอทั้งสองสภา การขอก็ไม่ผิดอะไร ไม่ทำให้การแต่งตั้งโดยพระบรมราชโองการนั้นเสียไปได้ เพราะฉะนั้นก็ไม่มีอะไรที่เสียที่ท่านไปนี้

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : เรื่องนี้มีปัญหาเป็นสองประเด็นอย่างที่ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้แถลงแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องคุณสมบัติและปัญหาในทางกฎหมายนี้ จุดที่สภาได้ทักท้วงต่อรัฐบาลมาครั้งหนึ่ง ทำไมรัฐบาลไม่จัดการแก้ไขพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนให้เป็นการถูกต้องประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งที่เสนอมานเสนอขอรับความเห็นชอบจากวุฒิสภา เพราะฉะนั้นเมื่อมีปัญหากฎหมายเช่นเช่นแล้วและจะมีผู้ทักท้วงหลายอย่างหลายประการเช่น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ผ่านเรื่องนี้ และยกเรื่องขึ้นชั้นพิจารณา

ไม่มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีใครรับรองก็ตกไป

นายเชมชาติ บุณยรัตพันธุ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม : ในการอภิปรายต่อไปเข้าใจว่า ท่านประธานคงจะชี้แจงได้เป็นอย่างดี และในเรื่องที่จะนำเข้ามาเสนอนี้ ท่านประธานก็นำเข้ามา เพราะฉะนั้นในเรื่องปัญหากฎหมายก็ไม่มีใครอยากจากรายเวียน เข้าใจว่าในเรื่องถ้อยคำนั้นคงจะมีหลายอันในพระราชบัญญัติเก่า ๆ ที่ยังไม่ได้ยกเลิกแก้ไขถ้อยคำ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด และข้าหลวงประจำจังหวัด เสนอบัต

LIRT

เดียวกันเรียกว่า รัฐมนตรี คือเป็นผู้รับผิดชอบและผู้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ถ้าจะเป็น
 ถ้อยคำมาแปลเจตนารมณ์ให้เป็นไปในทางไม่สมบูรณ์แล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะมีกฎหมาย
 หรือพระราชบัญญัติอีกหลายฉบับให้อะไรต่ออะไรหลายอย่างไม่สมบูรณ์ไปด้วย เพราะ
 ฉะนั้นในทันตยาจะกราบเรียนเป็นตัวอย่างต่อท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติ และอีกเรื่องหนึ่งอย่าง
 หนึ่ง ถ้าสภานิติบัญญัติเห็นชอบอยากจะให้สมบูรณ์ มีเรื่องที่จะยืนยันว่าในเรื่องนี้ความ
 จริงได้พิจารณาโดยคณะกรรมการ ซึ่งพิจารณาหลายอัน ไม่ได้พิจารณาโดยเฉพาะว่า
 ก.พ. เองสมบูรณ์หรือไม่ เรื่องอะไรที่ ก.พ. ทำไปแล้วสมบูรณ์ตามกฎหมาย อย่างเรื่อง
 คณะกรรมการเรื่องรางวัลทุกขตง ชมรม กับ คณะกรรมการ ข้าราชการ พลเรือนฉบับนี้ เช่น
 ข้าราชการมีความทุกข์หรือราษฎรมีความทุกข์ หรือกวดตัดสินของ ก.พ. ไม่เป็นธรรมหา
 ได้ถือว่า ก.พ. ที่รัฐบาลตั้งมาเสนอวุฒิสภานี้ไม่สมบูรณ์ ไม่เคยพูดเรื่องนี้เลย เข้าใจว่า
 กรรมการเรื่องรางวัลทุกขเองก็ได้พูดกัน เพราะฉะนั้นในปัญหาเรื่องนี้ ก.พ. จะไม่สมบูรณ์
 นั้นไม่น่าจะคำนึงถึงเท่าไร เพราะว่ามีกรรมการเรื่องรางวัลทุกขอีกคณะหนึ่งซึ่งตามพระ
 ราชบัญญัติเรื่องรางวัลทุกขนั้นมอยู่ ในเรื่องนี้เห็นว่าวุฒิสภาน่าจะเห็นชอบโดยไม่มี
 อะไร นอกจากจะให้ความสมบูรณ์อย่างเดียว

พระสุทธธรรณฤมณตรี : คือว่าเคยวนเกิดคำที่ใช้ในกฎหมายเดิม แล้วไม่เป็น
 ที่ใช้ในกฎหมายใหม่บ้าง อย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวเมื่อกัน คำว่า "เสนาบดี" เวลา
 เรียกว่า "รัฐมนตรี" นั้นบางที่ท่านรัฐมนตรีผู้นั้นอาจจะจำกัดไป คือว่าในปี ๒๔๗๕
 ได้มีพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งเปลี่ยนคำว่า "เสนาบดี" เป็น "รัฐมนตรี" แล้ว อีกประการ
 หนึ่งข้าพเจ้ายืนยันได้ว่าในปี ๒๔๗๕ เมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองได้หนึ่งอันหนึ่งว่าการ
 เปลี่ยนแปลงนั้นส่วนคำว่า "ผู้ว่าราชการจังหวัด" เป็น "ข้าหลวงประจำจังหวัด" นั้น ข้าพเจ้า
 ชอรั้มในที่นี้ว่าไม่แน่ใจว่าจะมีเปลี่ยนแปลงหรือไม่ แต่เข้าใจว่ามีเปลี่ยนแปลงเหมือนกัน
 แต่จากเสนาบดีเป็นรัฐมนตรีมีแน่ในพระราชบัญญัตินี้ ที่นเมื่อท่านรัฐมนตรีผู้หนึ่งได้กล่าว
 ว่าการที่เราตีความในพระราชบัญญัติเก่าปี ๒๔๗๐ ใช้คำว่า "สภาผู้แทนราษฎร" บัดนี้ไม่มี
 สภาผู้แทนราษฎร แต่มี "สภาผู้แทน" ท่านได้กล่าวว่าการที่เราขอไว้มากหน่อนั้นและเพื่อ
 เป็นการท้วงมากไว้หน่อยว่าเป็นการดี เป็นการที่ใช้ได้ ข้าพเจ้ามีความเห็นใจที่ท่านกล่าว
 ถ้าเมื่อทำเช่นนั้นกว่าท่านสงสัยคิดว่า เพราะเหตุว่าการตั้งกรรมการข้าราชการพลเรือนใน
 คราวก่อนนั้นวุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบสำหรับกรรมการของท่าน แต่ว่าเมื่อไปถึงสภาผู้แทน

และสภาผู้แทนก็ยื่นยื่นเอาไปเร่ร่อนแล้วรู้สึกว่ามีประโยชน์อะไร ท่านเห็นว่าสภาเดียวมาขอ
วุฒิสภา วุฒิสภาจะมีอย่างไร สภาผู้แทนยื่นยื่นมาวุฒิสภาจะทำไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นที่ท่าน
กล่าวว่าเราทำไว้มากดีกว่า แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าตรงกันข้าม ท่านยังถูกดักว่าทำมากเกินไป
โดยใช้ไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่ท่านว่า

อีกประการหนึ่งจะกล่าวไว้ในขณะตามรัฐธรรมนูญใหม่เรามีอยู่ว่า เมื่อความ
เห็นของสภาผู้แทนกับวุฒิสภาแตกต่างกันนั้นก็ใช้ใน เรื่อง พระราชบัญญัติที่จะเอา ไปเข้าใน
กรรมาธิการร่วม เพราะฉะนั้นในกรณีเรื่องนั้นก็ไม่อยู่ในเรื่องที่จะเข้ากรรมาธิการร่วมได้
อีก เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้ประเดี๋ยววุฒิสภาก็เห็นว่าคุณสมบัติ บางท่านที่ เสนอมา
ไม่เป็นการสมควรไม่ยอมให้ความเห็นชอบด้วยจะส่งกลับไป ยังสภาผู้แทน สภาผู้แทน
ยื่นยื่นมา ท่านก็บอกได้ว่าได้อีก เพราะฉะนั้นเมื่อไหน ๆ จะยื่นยื่น เมื่อยื่นยื่นได้แล้วขอให้
เป็นสภาเดียว อย่าเอาเข้ามาเกี่ยวข้องกับวุฒิสภา ซึ่งรู้สึกตัวว่าไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องของ
ในเรื่องนี้

ประธานวุฒิสภา : ในเรื่องนั้นก็ปัญหา ข้าพเจ้าอยากใคร่ขอชี้แจง แต่คำ
วินิจฉัยนั้นก็แล้วแต่ที่ประชุม พวกท่านตามข้อบังคับข้าพเจ้าก็ได้แต่ขอชี้แจงให้ท่านสมาชิก
เข้าใจในทันทีในเรื่องสำคัญบางประการ เรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่อยากจะชี้แจงต่ออีก แต่เห็นว่า
พวกท่านไปคนละทางสองทาง ความเห็นในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจำได้ว่าพวกท่านมาสองครั้งแล้ว
พวกท่านมาความเห็นต่างกันสองครั้งแล้ว ผ่านไปสองครั้งซึ่งขอเท็จจริง ข้าพเจ้าขอเสนอ
ให้สภาทราบเท่านั้น คราวนี้เป็นคราวที่สามว่าจะเอาหรือไม่ ก็แล้วแต่ท่าน แต่ท่าน
มีความเห็นว่าท่านได้เตือนรัฐบาลบอกว่ามันยุ่งยากนัก ถ้าจะขอความเห็นชอบของรัฐบาล
ขอให้เป็นคำเตือน หรือแนะนำว่าควรระวังพระราชมัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
เสียใหม่หรือจะให้สภาใดสภาหนึ่งหรือทั้งสองสภาได้มันก็ได้แล้วแต่ท่าน ที่ท่านรัฐมนตรี
ก็มาชี้แจงบอกว่าเรารู้กันแล้วว่า พระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ พลเรือน ยังคงค้างอยู่
คือเสร็จเข้าไป แล้วในการร่างพระราชบัญญัติเข้าไปนั้นก็เกิดมีเหตุอย่างนั้นขึ้น ก็แต่ขอชอน
ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าเราเตือนอย่างนั้นไปรัฐบาลก็กำลังกระทำอยู่แต่จะช้า ที่จะเตือนก็ให้
เร็วขึ้นเท่านั้น โดยที่เวลายังมีมาก หรือจะกระทำตามที่ทำได้ แต่ปัญหาว่าในเรื่องนี้ขอ
ความเห็นต่างกัน เรื่องกฎหมายนั้นท่านจะเห็นอย่างเดียวกัน ข้าพเจ้าไม่ว่า หรือเป็น
อย่างไรตามที่ท่านมีความเห็นนั้นอาจจะผิดหรือจะถูกเหมือนกัน อย่างข้าพเจ้าอาจจะผิด

หรือถูกโต้เหมือนกัน เราพูดกันโดยเหตุและผล เหตุผลต่างกันตกลงกันไม่ได้ก็ตัดสินกันด้วยเสียงข้างมาก คือจะให้เห็นกันไม่ได้เราพูดกันมาสองครั้งแล้วตามที่ข้าพเจ้าทำได้ คือฝ่ายหนึ่งพูดอย่างนี้ อีกฝ่ายหนึ่งก็เถียงว่าพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน ให้อำนาจแก่สภาผู้แทนราษฎร ในเวลานี้ถ้าจะให้ความเห็นชอบแล้ว ผู้แทนราษฎรหมดไปแล้ว ปัญหาจึงมีว่าจะต้องขอความเห็นชอบด้วยหรือไม่ ขอนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าในการตีความคงไม่มีปัญหา เพราะกฎหมายเขียนมาให้ขอความเห็นชอบ ก็ต้องขอทั้งสองสภา ทั้งผู้ตั้งสภาผู้แทนราษฎรในเวลานั้น ท่านจำไว้ว่าประกอบด้วยสมาชิก ๒ ประเภท คือประเภทที่ ๑ ราษฎรเลือกตั้ง ประเภทที่ ๒ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งครั้งแรก แล้วครั้งหลังเลือกตั้งเองตามอำนาจในสมัยนั้น ก็มีทั้ง ๒ ประเภท คือแปลว่า อำนาจนิตินิติบัญญัติในเวลานั้นมีสมาชิกของสภาเดียว คือประกอบด้วยสมาชิกทั้ง ๒ ประเภท ก็เมื่อกฎหมายบอกว่าให้อำนาจนิตินิติบัญญัติเห็นชอบอย่างนี้ อำนาจนิตินิติบัญญัติในเวลานั้นมี ๒ สภา ที่เราเรียกว่า "รัฐสภา" ก็ประกอบด้วยวุฒิสภาซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นมา ท่านจะอ้างบอกว่าให้สภาผู้แทนแต่สภาเดียว นั้นตามความเห็นของข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูกต้อง เพราะเหตุที่ว่า สภาผู้แทนตามรัฐธรรมนูญใหม่สภาเดียวนั้นไม่ใช่เป็นอำนาจนิตินิติบัญญัติอย่างสมบูรณ์ ต้องประกอบด้วยวุฒิสภาด้วยจึงจะเป็นอำนาจนิตินิติบัญญัติอันสมบูรณ์ ก็เมื่อกฎหมายบอกว่าให้ ขออำนาจฝ่ายนิติบัญญัติให้ความเห็นชอบ คือฝ่ายบริหารเป็นฝ่ายแต่งตั้ง อำนาจนิตินิติบัญญัติเวลานี้ก็มี ๒ สภา ทำไมจะให้สภาเดียวเวลานี้ไม่ถูกต้องถือว่าทำให้เข้าใจผิดไปว่าเหลือเหลือเหลือขาด ขอนั้นก็ไม่ควรคำนึง คือควรระวังไว้อย่างนั้น ถ้าเห็นว่าอำนาจนิตินิติบัญญัติในครั้งกระโน้นสภาเดียว อำนาจนิตินิติบัญญัติในเวลานี้มี ๒ สภาก็ควรให้สองสภา นี่ก็เป็นการตีความไปได้ และโดยที่ว่าสภานี้เองได้ผ่านเรื่องนเช่นนี้มาแล้ว ๒ ครั้งแล้ว ก็มาบัดนี้ มีปัญหาขึ้นอีกในเรื่องกฎหมาย ก็คิดว่าควรสภาเดียวหรือสองสภา แต่ที่จะว่าไม่ให้สภาใดสภาหนึ่งตีความเลย ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยอย่างแน่นอน เพราะว่าเราต้องมุ่งเจตนารมณ์ ๒ สภา นั้นว่าฝ่ายนิติบัญญัติเป็นคนให้ความเห็นชอบแก่ฝ่ายบริหาร หรือจะพูดง่าย ๆ ว่าอำนาจในการแต่งตั้งไม่ใช่อำนาจบริหารฝ่ายเดียวตั้งได้ต้องให้ฝ่ายนิติบัญญัติเห็นชอบด้วยอีกครึ่ง คือ อำนาจนิตินิติบัญญัติครั้งก่อนมีสมาชิกสภาเดียวซึ่งประกอบด้วยสมาชิก ๒ ประเภท แต่ต่อมาเปลี่ยนมามีสมาชิก ๒ ประเภทคือราษฎรเลือกตั้งและ พระมหากษัตริย์ทรง พระกรุณา แต่งตั้ง

ก็แยกออกได้ว่าฝ่ายหนึ่งตั้งฝ่ายหนึ่งเลือก เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ครบองค์ของอำนาจนิติบัญญัติ ในสมัยนั้นซึ่งตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนคือทั้งสองสภาตนเองแล้ว โดยที่วามสมาชิกของเราในขณะนี้ผ่านมาสองครั้งแล้ว แต่ส่วนที่ว่าเป็นการตักเตือนให้รัฐบาลไปปรับเรื่องออกพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนนั้นอีกปัญหาหนึ่ง เราไม่ควรจะคิดว่าที่พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนออกไปโดยที่เขากำลังวางอยู่นั้นเป็นเหตุให้เราไม่พิจารณาถึงเรื่องที่จะขอความเห็นชอบหรืออะไรนี้ คือว่าเราต้องเห็นความสำคัญว่า ถ้าเราไม่ให้ความเห็นชอบแล้วใครจะเป็นคนไปดำเนินการ กรรมการข้าราชการพลเรือนก็เป็นอันไม่มี ก็เป็นหมิ่นอยู่มากกว่าพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนจะออกใหม่เรื่องนั้นก็หมิ่นแล้วใช้ไม่ได้ แล้วกิจการก็ย่อมจะสะดุดชง ท่านย่อมสังเกตเห็นผลอย่างนั้น เห็นไว้แต่ท่านจะเห็นผลแน่นอนทีเดียวว่าใช้ไม่ได้ ก็ว่ามาๆ แต่ว่าท่านตีความได้ ท่านก็ต้องตีความให้เป็นการได้ผล

ข้าพเจ้ายอมรับว่า คนเราย่อมมีความเห็นแตกต่างกัน แต่บางคนก็โตฮาร์ท (Die Heart) คือเห็นอย่างไรก็ยอมตามอย่างนั้น แต่การประชุมเราก็ต้องเอาความเห็นส่วนมากเข้ามาวินิจฉัย ถ้าคนนั้นว่า ก. คนนี้ว่า ข. ก็ไม่ลงกันสักที ข้าพเจ้าขแรงอย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านอยากจะทำต่อไปก็ขอให้อภิปรายในเรื่องประเด็นว่าอำนาจนิติบัญญัติ คือว่าคำว่าสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนั้นซึ่งเป็นอำนาจนิติบัญญัติ มาครั้งนสองสภารวมกันใช้หรือไม่ หรืออาจเป็นสภาเดียวคือสภาผู้แทน ถ้าหากว่าท่านเห็นว่าควรจะมีสองสภารวมกันเราขอที่จะดำเนินการพิจารณาต่อไป แต่ถ้าท่านเห็นว่าเห็นว่าเป็นสภาผู้แทนสภาเดียวก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ข้าพเจ้าก็เห็นว่าท่านผ่านสองครั้งแล้ว จะอภิปรายกันในข้อปัญหากฎหมายประเด็นแรกต่อไปข้าพเจ้าก็ยอม ไม่ใช่ว่าจะต้องมาฟังข้าพเจ้าหรอก แต่ว่าข้าพเจ้ารู้สึกในหน้าที่เหลือเกินที่จะต้องขแรงในข้อนี้ เพราะเราเห็นมาตงสองครั้ง ครบถ้วนเป็นครั้งที่สามแล้ว ความเห็นแตกต่างกันนั้นก็ไม่มีอะไร เมื่อมีความเห็นแตกต่างกันแล้ว เพื่อความเป็นธรรมต้องให้สมาชิกส่วนมากที่ทรงพระกรุณา โปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นมาให้บริหารในผ่านนิติบัญญัติจะได้ทำหน้าที่ของท่านโดยบริสุทธิ์ใจ ก็โดยเสียงข้างมากกว่าจะให้บริวคลงมติให้ขอให้อภิปรายก่อน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะตั้งประเด็นให้พิจารณาในข้อนี้ว่า การให้ความเห็นชอบควรเป็นสภาเดียวหรือสองสภา ที่เรากำลังมานมน์สองสภา

นายบรรจง ศรีจรูญ : ปัญหาเรื่องกฎหมายที่เราถกเถียงกันอยู่เวลานี้ ใน

ฐานะที่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นนักกฎหมาย จึงไม่มีข้อข้องใจมาก แต่ข้าพเจ้าก็มีข้อข้องใจ
 ในทางปฏิบัติอยู่ข้อหนึ่ง คือว่าได้พฤติการณ์มาแล้วครึ่งหนึ่งเมื่อสมัยใช้รัฐธรรมนูญชั่วคราว
 กล่าว คือ รัฐบาลได้ เสนอ ขอความเห็น ในการ ตั้ง คณะกรรมการ ข้าราชการ พลเรือน ขึ้นมา
 วุฒิสภาในสมัยนั้นให้ความเห็นชอบไม่ใช้ทุกคน มีอยู่หนึ่งหรือสองคนที่จำไม่ได้ ในครั้งนั้น
 วุฒิสภาได้ปฏิบัติกฎเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ คือถือเสมือนหนึ่งเป็นการเสนอพระราชบัญญัติ
 เมื่อส่งมาสภาผู้แทน ฯ เห็นชอบก็ผ่านไป หนึ่งเวลายามั้น รัฐธรรมนูญซึ่งบทบัญญัติ
 ไม่ได้กำหนดไว้เช่นนั้น คือว่าถือเสมือนพระราชบัญญัติได้เคยปฏิบัติมาแล้ว ก็ทนาย
 ความว่าในกรณีที่วุฒิสภาไม่เห็นชอบด้วยทั้งหมด หรือบางท่านกีด ในกรณีเช่นนั้นจะปฏิบัติ
 อย่างไร ถ้าส่งไปสภาผู้แทน ก็น่าจะมีการยับยั้งหนึ่งปีและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน ถ้า
 ไม่เห็นด้วยกีดของยับยั้งไว้หนึ่งปี เช่นนั้นข้าพเจ้าของใจว่าจะต้องปฏิบัติอย่างนั้นหรือ ถ้า
 เป็นเช่นนั้นก็ทนายความว่าในปีนั้นไม่มีกรรมาธิการข้าราชการพลเรือน

พระยาอาณาจักรบริบาล : ญัตตินั้นไม่ใช่พระราชบัญญัติหรือกฎหมาย เป็น
 ญัตติเพียงขอความเห็นชอบ และกรรมาธิการตั้งโดยพระบรมราชโองการแต่งตั้งอยู่แล้ว
 ซึ่งผิดกับกฎหมายทั้งสองสภา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงแต่งตั้งแล้วมาขอความ
 เห็นชอบ เพราะฉะนั้นจะไปพิจารณากันอย่างกฎหมายอย่างไร เพราะฉะนั้นมีหน้าที่
 อย่างเดียวอย่างที่ท่านประธานได้อธิบายแล้วว่าสภานิติบัญญัติแต่ก่อนมีสภาเดียว เดียว
 มีสองสภา มันเกิดใหม่ จะพิจารณาอะไรลงไปก็ขอให้ท่านคิดถึงผลในภายหน้าบ้างอย่าให้
 เสียหาย ถ้าปฏิบัติในเรื่องนี้ลงไป ความเสียหายจะมีอย่างไร เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่
 ซึ่งมีหลักอยู่สมบูรณ์แล้วว่า เราจะต้องพยายามให้เป็นไปในทางเจตนาดีไม่ใช่ให้เสียผล
 เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายมีเช่นนี้ เมื่อท่านประธานสภาได้ ข้างเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วย
 ควรอย่างยิ่งทีเดียวที่ขอกฎหมาย ข้าพเจ้าไม่เห็นเป็นปัญหาอะไรเลย เพราะเหตุว่า
 ในครั้งนั้นมีสภาเดียว กฎหมายก็ใช้เช่นนั้น แต่อย่างไรก็ตามขอความเห็นชอบสภา
 นิติบัญญัติหรือที่เราเรียกว่ารัฐสภา เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหาที่เราจะไม่ให้ความเห็นชอบ
 ซึ่งให้ผ่านไปจะได้ผลดีกว่า แล้วเราทำได้เช่นมี ๒ คน ที่เราทำไปแล้ว ๒ คน ถ้าผิดแล้ว
 ก็ผิดอีก ข้าพเจ้ารู้สึกอับอายขายหน้ามาก.

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าก็เคารพท่านประธานเป็นอันมาก และข้าพเจ้า
 อภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าไม่มีเจตนาจะแย้งท่านประธานหรืออะไร ท่านสมาชิกคนสุดท้าย

ได้ลกชนกล่าว ข้าพเจ้าจับใจความได้ว่าขอให้วุฒิสภาเห็นกับความสะดวกเกิด ข้าพเจ้า
 เสียใจอย่างยิ่งที่สถานการณ์จะเห็นความสะดวกยิ่งกว่าหลัก ในการที่ข้าพเจ้าพังก่านประธาน
 แล้วรู้สึก ว่าท่าน ประธาน จะขอ มติที่ ประชุมนี้ ให้ วินิจฉัยเป็นคำ เจริญ ความ พระราช บัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าพเจ้าเสียใจที่ข้าพเจ้าเห็นว่าทำเช่นนั้นไม่ได้ สถาน
 ไม่มีอำนาจตีความกฎหมาย เพราะถ้าเราลงมติว่าตามพระราชบัญญัติฉบับนั้น คำว่า
 “สภาผู้แทนราษฎร” บัดนี้จะอนุโลมและให้หมายความ “สภาผู้แทน” กับ “วุฒิสภา” เป็น
 การตีความกฎหมาย ข้าพเจ้าว่า รัฐธรรมนูญไม่ได้เปิดช่องให้สถานตีความกฎหมายที่เราเถียง
 กันระหว่างสมาชิกที่ค้านกับท่านรัฐมนตรีว่า ความเข้าใจกฎหมายฉบับนั้นเป็นต้นใดนั้น ก็
 เเถียงกันในเรื่องความเห็น ผู้ที่อภิปรายเห็นอย่างนั้น ท่านรัฐมนตรีเห็นอย่างนี้ก็เป็นความ
 เห็นอยู่ ซึ่งเป็นหน้าที่ของท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติทงหลายที่จะสลับที่รับฟังแล้วได้ตรงแล้ว
 ก็นวินิจฉัยว่าความเห็นข้างไหนเป็นการถูกต้องกว่า แล้วก็นำไปสู่มติว่าเราจะรับพิจารณา
 เรื่องนี้หรือไม่ ไม่ใช่เราจะมาลงมติว่ากฎหมายฉบับนั้นที่เรียกว่าสภาผู้แทนราษฎรมัน
 หมายความว่าอย่างไร ถ้าเช่นนั้นเป็นการที่สภานิติบัญญัติไป ใช้อำนาจตุลาการซึ่งข้าพเจ้า
 ไม่เห็นด้วย

ข้าพเจ้าซึ่งใจเป็นอย่างยิ่งในการที่ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติท่านหนึ่งอภิปรายมา คือ
 คุณบรรจง ศรีจรูญ ว่าถ้าวันนั้นเราพิจารณาไป สถานลงมติไม่เห็นชอบด้วย บุคคล
 แม้แต่คนเดียวแล้ว รัฐบาลดำเนินการต่อไปท่านองค์ที่ตามมาแล้ว คือกลับไปสู่สภาผู้แทน
 แล้วสภาผู้แทนไปเสียงข้างมากกว่าตั้งยืนยันมติเดิมแล้วถือว่าการใช้ได้ ก็จะเกิดปัญหา
 ใหญ่โต เพราะจะมองในด้านใดไม่สามารถจะทำได้เลย ที่ว่าสภาเคยทำมาแล้ว ๒ ครั้ง
 ทำไม่ใช้ได้ ที่ว่าใช้ได้ข้าพเจ้าก็สงสัย เมื่อยังไม่มีปัญหาเกิดขึ้นก็เข้าใจว่าใช้ได้ นั้นเป็น
 ความเข้าใจที่ยังไม่มีผู้ ได้ชี้ว่าใช้ได้หรือไม่ได้ แล้วไปตีขลุมว่าใช้ได้ ข้าพเจ้าว่า
 จะสะดวกเกินไป การตีความโดยนำอำนาจตุลาการมาใช้ คำว่าสภาผู้แทนราษฎรตาม
 พระราชบัญญัติฉบับนี้หมายความว่าสภาทั้ง ๒ ในขณะนั้น ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ววิธีการที่จะให้
 สภาผู้แทนยืนยันก็ ใช้ ไม่ได้ เพราะหมายความว่า จะใช้อ่างอะไร รัฐธรรมนูญฉบับเก่า
 เลิกไปแล้ว ปัญหาคราวก่อนนี้ได้ใช้รัฐธรรมนูญฉบับเก่า เมื่อท่านอนุโลมใช้รัฐธรรมนูญ
 ฉบับเก่าสภาผู้แทนอาจจะยืนยันมติของตนได้ทันที แต่เดี๋ยวนี้รัฐธรรมนูญใหม่จะทำได้กับ
 พระราชบัญญัติการเงินเท่านั้น อื่น ๆ ทำไม่ได้ เรื่องนี้ไม่ใช่พระราชบัญญัติการเงิน

ไม่ใกล้เคียงพระราชบัญญัติการเงินเลย จะเทียบเคียงกฎหมายอะไร จะเทียบรัฐธรรมนูญไม่ได้ จะเทียบกับรัฐธรรมนูญเก่าก็ไม่ได้เพราะเลิกไปแล้ว ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าที่เจ้าคุณสุริยาฯ เสนอให้ยกเรื่องอันชนปรีกษาเป็นการสมควรและเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่ง

ประธานวุฒิสภา : ข้าพเจ้าอยากจะแก้ดวงประกอบ ๆ นิดเดียวคือท่านบอกว่าจะไปเหลือมล่าอำนาจตุลาการ ไม่ใช่ ไม่ใช่ความประสงค์ของข้าพเจ้า ความประสงค์ของข้าพเจ้ามีนิตเดียว ให้มีประเด็น ๒ ประเด็นว่าเราจะรับพิจารณาเราใหม่ที่เขายื่นมาว่าเราเห็นชอบ เราก็เห็นว่าไม่รับความเห็นชอบ แต่การไม่รับความเห็นชอบด้วยเหตุ ๒ ประการ ๑. ไม่ถูกต้องเราก็ไม่รับ เพราะฉะนั้นจึงว่าประเด็นนิตเดียว ท่านทั้งหลายที่อยู่เป็นผู้ตัดสิน ไม่ใช่เหลือมล่าเข้าไปทำหน้าที่ให้ตุลาการหาไม่ได้ คือเราเองก็ตัดสินอยู่เสมอความเห็นแยกแตกต่างกันเราก็ตัดสินเสมอ เท่านั้นแหละที่ข้าพเจ้าจะขอทักท้วงไม่ใช่ว่าเราทำหน้าที่ศาล แปลว่าเมื่อฝ่ายรัฐบาลขอมาอย่างที่ท่านไม่เห็นด้วย ท่านบอกว่าไม่ถูกต้องก็ขอที่จะพูดได้ เห็นความเห็นทั้ง ๒ ข้างขัดกัน รัฐบาลขอให้สภานิติความเห็นว่าสภานิติอำนาจตีความอีกข้างหนึ่งเห็นว่าไม่มีอำนาจตีความ ประเด็นนี้มีอำนาจที่จะรับไว้พิจารณาหรือไม่เรื่องนี้ คือเราวินิจฉัยว่าจะรับคำขอเขานี้ คือท่านจะไปคอยให้ศาลตีความ ไม่น่าจะไปขึ้นถึงศาลอย่างไรจนกว่าจะเกิดคดี ควรตกลงว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนต้องเป็นหมันไปหลาย ๆ ปีก็ได้ อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราจะตัดสินเฉพาะหน้าเท่านั้น ข้าพเจ้าไม่ว่าความเห็นจะเห็นอย่างไร ความเห็นนั้นจะต้องเป็นความเห็นของฝ่ายข้างมาก แล้วท่านบอกอีกอย่างหนึ่งว่าขอให้ยกเรื่องอันชนปรีกษา ถ้ายกเรื่องอันชนปรีกษาแล้วเรื่องนี้เป็นอันตกไป เมื่อตกไปแล้วเสนอเข้ามาเสียใหม่ เสนอใหม่ก็ต้องรอไปสมัยโน้นแล้วท่านคิดว่าเหตุการณ์จะเป็นอย่างไร แล้วอีกอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าไม่รับญัตติที่วานนี้ ที่เสนอมานั้นข้าพเจ้ามองดูเป็นนานก็ไม่เห็นผู้รับรอง ข้าพเจ้าคิดว่าญัตตินี้ก็เป็นญัตติที่ข้าพเจ้ามีอำนาจวินิจฉัยเพราะไม่มีผู้รับรอง พอตั้งครม.เมื่อข้าพเจ้าได้วินิจฉัยไปแล้วก็มีผู้รับรองยื่นขึ้นมา อย่างนี้ใช้ไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามขอบังคับนี้ ถ้าประธานเห็นว่าจะเป็นการควมวัดในการลงมติเร็วขึ้นไป ประธานอาจใช้วินิจฉัยยังไม่เสนอก็ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าขอที่จะปฏิบัติกัน เมื่อท่านยังยอมให้ข้าพเจ้าเป็นประธาน เรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้แพ้หรือชนะ ข้าพเจ้าขอให้ท่านเห็นใจ ข้าพเจ้ารักหาความเป็นกลาง และข้าพเจ้าปฏิบัติหน้าที่ของข้าพเจ้าตลอดมาไม่เคยทอดทิ้งเลยขอความเป็นกลาง แต่ท

ความเห็นย่อมมีความแตกต่างกัน เวลาประชุมกัน ๑๕ คน เห็นอย่างเดียวกันไม่ได้ เรากรูกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้เห็นภาพเพื่อรวบรัดประเด็นให้สั้นเข้า ประชานมีอำนาจแยกประเด็นได้ รัฐบาลขอรับความเห็นชอบ บัญญัติว่าเราจะทำอย่างไร คือประเด็นแรกว่าไม่ถูกต้องตามวิธีการ ประเด็นข้อ ๒ แม้ถูกต้องตามวิธีการข้าพเจ้าไม่รับคนที่เสนอขอมา เพราะฉะนั้นประเด็นแรกประเด็นสำคัญที่เถียงกันนั้น อัจฉกัปรายต่อไปอีกก็ได้ว่าวิธีการที่ยื่นขอมานเราควรจะมีพิจารณาหรือไม่ แต่การรับพิจารณาที่จำเป็นอยู่เองที่จะต้องพิจารณา รัฐธรรมนูญฉบับใหม่และฉบับเก่าที่ไม่ผ่าน เราต้องพิจารณาคือว่าเราไม่รับพิจารณาข้าพเจ้าเห็นว่าผิดสภาพไม่ควร คือผิดถูกเราจะต้องพิจารณาว่าจะรับเขาหรือไม่ เมื่อเขายื่นขนามาอย่างนั้นถ้าเราไม่รับก็เกินไปโดยเสียงข้างมากไม่รับ ถ้ารับก็เสียงข้างมากรับ เพราะฉะนั้นถ้าอยากจะอภิปรายต่อไปก็อภิปราย ถ้าไม่อภิปรายข้าพเจ้าจะเสนอให้ลงมติว่าตามประเด็นที่เถียงกันว่าคุณผิดคน ควรจะรับหรือไม่รับ ถ้ารับแล้วเอาประเด็นที่ ๒ ที่ว่าควรจะมีรายชื่อนหรือไม่หรือจะเอาตามใจท่านก็ได้ ท่านเห็นว่าไม่ควรรับโดยต้องแยกประเด็นก็ตามใจ แต่ประเด็นที่ถกเถียงกันแล้วโดยต้องแท้ ให้ความเห็นชอบเราจะรับหรือไม่ นี่เป็นความจำเป็นจริงๆ ในฐานะที่เป็นประธาน คือไม่อย่างนั้นทางราชการทางนี้เราจะต้องร่วมมือ มี Co-operation แก่ฝ่ายบริหาร จะไม่ร่วมมือไม่ได้ แล้วจะไม่ลงมติทางใดทางหนึ่งอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็เสียใจ แต่ทั้งนี้ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า จะลงมติตามข้าพเจ้าหรือไม่ตามข้าพเจ้า จะเอาอย่างไรก็เชิญเถอะ แต่ให้เป็นมติของเสียงข้างมาก เราปฏิบัติตามข้อบังคับว่าเขาเสียงข้างมากดีกว่า ยอมรับก็ยอมรับ ไม่ยอมรับก็ไม่ยอมรับ แล้วข้าพเจ้าจะหันมาป เพราะข้าพเจ้าได้ชี้แจงแก่ท่านแล้วว่าเราจะเอาอย่างไรเป็นเรื่องของท่าน การโหวตไม่ใช่เรื่องของข้าพเจ้า เป็นเรื่องของท่านทั้งหมด ส่วนรวมนั้นข้าพเจ้าหนักใจ ขอให้ท่านเห็นใจในข้อนี้ด้วย ท่านจะอภิปรายหรือจะลงอย่างไรก็ได้

พระยาอรรถการีย์พรหมศิริ : ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งที่เคารพท่านประธานอย่างสูงสุด เพราะเหตุที่ท่านประธานเคยเป็นครูบาอาจารย์ข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่เห็นด้วยกับท่านประธาน แต่ว่าเหตุผลเกินไปข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย แต่ท่านประธานจะแยกประเด็นอย่างนั้นพอจะไปได้ แต่ก็ที่น่าจะลงมติอย่างท่านประธานว่าแต่ก่อนที่จะลงมติเช่นนั้น ข้าพเจ้าอยากจะอภิปรายสักเล็กน้อย เพราะท่านรัฐมนตรี

กล่าวขึ้นมาแล้วท่านประธานได้กล่าวข้อความบางอย่าง

ในเรื่องนี้ในขั้นตอนที่เสนอปัญหาเมื่อตรวจก่อนถึงบัญญัติอื่น ข้าพเจ้าไม่ได้นินยัณอะไรแข็งแรง เพราะข้าพเจ้ารู้สึกว่ารัฐบาลไม่รู้ตัว ข้าพเจ้าต้องการจะให้รัฐจะได้เสนอเป็นกฎหมายมาเสีย แต่มาเวลาบดบังเลยมานานแล้วก็ทำได้เสนอเป็นกฎหมายที่ถูกต้องไม่ ก็เป็นครั้งที่ ๓ และไม่ซ้ำก็จะมีต่อไปอีก แล้วรัฐบาลกำลังทำอยู่ขณะนี้ อาจจะเป็นได้ แต่ที่ฟังเสียงรัฐบาลแล้วจะยืนยันว่าจะทำถูกเสมอ ขอนข้าพเจ้าเชื่อว่า อาจเป็นได้ แต่ฟังเสียงรัฐบาลแล้วยังยืนยันว่าทำถูกเสมอ ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะแก้กฎหมาย คอยยืนยันว่าทำถูก ในข้อนี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นอย่างนั้น ที่ท่านประธานว่าเราจะเทียบกันได้ เพราะเหตุว่าสถานีนิติบัญญัติขณะนั้นมีสภาเดียว ขณะนั้นสองสภา ขอนด้วยความเคารพอย่างสูงต่อท่านประธาน กระผมขอกราบเรียนว่า ถ้าว่าในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนได้เขียนไว้ว่า ในการตั้งกรรมการ ก.พ. นั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสถานีนิติบัญญัติแล้ว บางทีข้าพเจ้าจะคล้อยตามได้ แต่ว่าหาเขียนเช่นนั้นไม่ กลับเขียนว่าต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรซึ่งบัดนี้ไม่มีแล้ว ถ้าจะให้ตั้งไปโดยให้ได้รับความเห็นชอบจากสถานีนิติบัญญัติก็ตาม ข้าพเจ้ากล่าวแล้วว่า สถานีนิติบัญญัติจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติต้องมีวิพิจารณา ข้าพเจ้าเข้าใจว่ามีสองสภาเช่น การอนุมัติหรือไม่อนุมัติจะมีพิจารณาอย่างไร บัญหาเบื้องต้นจะมีการประชุมร่วมกันว่าจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติ ถ้าจะไม่ประชุมร่วมกันแล้วจะทำอย่างไร จะประชุมที่ละสภาเพื่อพิจารณาว่าจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติ และปัญหาต่อไปถ้าไม่ประชุมที่ละสภาแล้วจะว่าอย่างไร นี่หาคำตอบไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงขอเรียนว่าการที่เราจะเอาอะไรมาเทียบกันนั้น เทียบได้เมื่อปฏิบัติกันได้ ข้าพเจ้าว่าปฏิบัติไม่ได้จึงเทียบกันไม่ได้ ขอประทานกราบเรียนเช่นนั้นด้วย และที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการยุติธรรมท่านกล่าวว่าเรามีกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ อยู่ในขณะนี้ เช่นกมกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ ในข้อนี้ข้าพเจ้าขอกล่าวความรู้ส่วนตัวของข้าพเจ้า กราบเรียนต่อสถานีเพื่อประกอบพิจารณา ข้าพเจ้าเคยเป็นกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์มาช้านาน ข้าพเจ้าลาออกเมื่อเป็นสมาชิกวุฒิสภา และได้มีข้าราชการยื่นเรื่องราวร้องทุกข์มากมายในการที่ถูกไล่ออกก็ ถูกปลดออกก็ เป็น การไม่ชอบไม่ถูก แต่เขาไม่เคยร้องเลยว่า กรรมการ ก.พ. นั้นตั้งผิดกฎหมาย ในข้อนี้เมื่อใดร้องขึ้นมาแล้วก็ต้องพิจารณาเป็นของแน่นอนทีเดียว แต่ไม่เห็นมีใครร้องใน

ข้อนี้ และข้าพเจ้าในขณะที่เป็นประธานกรรมการเรื่องราชวงศ์ตนเอง ได้เคยพูดในที่ประชุมว่าทำไมไม่ร้องในกรณีกรรมการ ก.พ. ดังเช่นผิดกฎหมายขึ้นมาบ้าง ในชั้นนี้ท่านถามกรรมการคนอื่นแล้วจะบอกได้ทีเดียว นี่ขออนุญาตจะถามกรรมการจะบอกได้ทีเดียว เพราะเหตุว่าเขาไม่ร้อง เราจึงไม่พิจารณาความจริงเป็นเช่นนั้น

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ที่จริงเรื่องนี้เป็นเรื่องของรัฐบาลทำให้เกิดมีปัญหาขึ้นในสภา คือทางรัฐบาลได้พิจารณาดูเหมือนกันว่าพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนนั้นได้ร่างขึ้นได้ใช้มาในสมัยก่อนโน้น มีความหลายประการซึ่งอาจไม่ตรงกับกรการปกครองหรือระบอบของสภาในเวลาในนี้ในปัจจุบัน แต่โดยที่พิจารณาเห็นว่ากรการปกครองของประเทศไทยในเวลาจะเป็นสภาเดียวหรือ ๒ สภา ก็อยู่ในระบอบประชาธิปไตยตามที่กล่าวไว้ในส่วนแรกของระบอบรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลจึงถือว่าคำว่า "สภาผู้แทนราษฎร" ในสมัยก่อนนั้นก็ถือเป็นสภานิติบัญญัติตามที่ท่านประธานกล่าว หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นสภาของระบอบประชาธิปไตย ในสมัยก่อนมีสภาเดียวเวลามี ๒ สภา รัฐบาลจึงขอโอกาสเสนอมาเพื่อขอรับความเห็นชอบต่อสภา นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๒ ในตอนท้าย จะเห็นได้ว่าบทบัญญัติกฎหมายใด ๆ ซึ่งมีความขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแล้วกฎหมายนั้นก็ใช้ไม่ได้ แต่ทว่าความในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนนั้น ไม่ได้มีความขัดหรือแย้งอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่เขียนชื่อไว้เป็นการแย้งกับสมัยก่อน ซึ่งรัฐบาลก็จะได้แก้เมื่อความไม่ขัดหรือแย้งรัฐธรรมนูญ กฎหมายปัจจุบันฉบับนี้ใช้ได้ รัฐบาลเองซึ่งนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้จำเป็นจะต้องปฏิบัติให้ใกล้เคียงและถูกต้องเท่าที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นจะต้องขออนุมัติความเห็นชอบจากสภาผู้แทนและต่อวุฒิสภา ซึ่งเท่ากับเป็นสภานิติบัญญัติของระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ที่ถูกต้องทางรัฐบาลได้คำนึงถึงอยู่ว่า การให้ความเห็นชอบนั้นจะต้องไปทั้ง ๒ สภา เช่นตัวอย่างว่า สภาผู้แทนให้ความเห็นชอบก็หมายความว่า เป็นหนึ่งสภาของระบอบประชาธิปไตยที่ได้ให้ความเห็นชอบ รัฐบาลก็เสนอมายังวุฒิสภา ถ้าวุฒิสภาให้ความเห็นชอบทั้งหมดก็หมายความว่าทางรัฐบาลก็จะปฏิบัติ โดยที่นำความกราบบังคมทูลขอให้ทรงแต่งตั้ง โดยที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรหรือสภานิติบัญญัติของระบอบประชาธิปไตย ถ้าหากว่าสภาไม่ให้ความเห็นชอบทั้งหมด หรือไม่ให้ความเห็นชอบแต่เพียงบางคน ทางรัฐบาลก็ถือว่ารายชื่อที่เสนอมานี้ไม่ได้รับความเห็นชอบครบถ้วนจาก

สภาผู้แทนราษฎร หรือจากสภานิติบัญญัติ หรือจากสภาของระบอบประชาธิปไตย
 รัฐบาลก็ต้องส่งเสนอข้อขึ้นมาใหม่ จนกว่าจะได้รับความเห็นชอบของทั้งสองสภา ส่วน
 ที่จะไปไว้ได้ขึ้นมาตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็เป็นไปไม่ได้ ตามความเห็นของกรรม
 เพราะเหตุว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่พิเศษเฉพาะกฎหมายเท่านั้น เมื่อไม่ใช่กฎหมายสภากลางจะ
 ยืนยันขึ้นมาก็ไม่ถูกรัฐธรรมนูญ ก็คงจะไม่ทำกัน

ประธานวุฒิสภา : ขอสหยุดพัก ๑๕ นาที แล้วจึงพิจารณาต่อไป

หยุดพักเวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๖.๓๕ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : ขอพิจารณาเรื่องต่อไป เพราะได้หยุดพักการประชุมแล้ว

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ตามที่ข้าพเจ้าเสนอญัตติ เมื่อต้นขอประธานไทย
 คือการ ประชุมวุฒิสภา ในการประชุมวุฒิสภาก็จำเป็นต้องใช้ข้อบังคับของวุฒิสภาเป็นหลัก
 ในการอภิปรายกัตติ ในการที่จะพิจารณาดับทกฎหมายกัตติ พิจารณาถึงเหตุการณ์อะไรก็
 กัตติต้องถือหลักข้อบังคับเป็นหลัก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเสนอเมื่อต้นก็เข้าในระเบียบข้อบังคับ
 วุฒิสภาข้อที่ ๓๓ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามท่านประธานว่าตามที่ข้าพเจ้าเสนอเช่นนั้นเป็น
 การผิดหรือถูก

ประธานวุฒิสภา : คือท่านเสนอไม่ผิด แต่ว่าเมื่อท่านเสนอแล้วต้องมีคนรับรอง
 ข้าพเจ้ามองดูเวลานั้นไม่เห็นคนรับรองแล้วข้าพเจ้า ก็บอกว่าไม่มีผู้รับรองไปแล้ว ก็ตกไปแล้ว
 จึงมีผู้ยืนยันรับรองขึ้นมาทีหลัง ข้าพเจ้าเสียใจ ถ้าหากว่าข้าพเจ้าไม่เร่งเกินไป
 ที่พูดว่าตกไป แต่เดี๋ยวนี้ตกไปแล้วท่านจะมาเถียงในเรื่องข้อบังคับแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่า
 ไม่ได้ผลอะไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า การที่ ถ้าหากว่าไม่ฟังข้อบังคับแปลว่าเรื่องนั้น
 เป็นเรื่องสำคัญ ประธานตามข้อบังคับอาจจะยังไม่ลงมติ แล้วท่านจะอภิปรายต่อไป
 ไม่มีใครห้าม ท่านจะเสนอใหม่จะไปพูดเรื่องเก่าก็ไม่มีประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้น
 เขาไม่ได้คัดค้านอะไรท่าน

LIRT

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ข้าพเจ้าก็มีความเคารพท่านประธานอยู่เหมือนกัน ในการที่ท่านประธานชี้แจงเมื่อก บัดนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอใหม่ว่าหนังสือที่รัฐบาลเสนอมา ไม่ใช่ตัวพระราชบัญญัติ เป็นการขอรับความเห็นชอบของวุฒิสภา เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอเสนอเรื่องนี้ให้ผ่านไป ถ้ามีสมาชิกผู้ใดจะรับรองขอได้ โปรดรับรองด้วย มีสมาชิกรับรอง

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : คือว่ากระผมได้กราบเรียนแล้วว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ถ้าไม่มีกรรมการของ ก.พ. อยู่แล้ว เกี่ยวกับการแต่งตั้งบรรจุ ถอดถอน ข้าราชการทั้งประเทศก็ต้องหยุดหมด เมื่อหยุดหมดแล้วความผิดก็มาตกอยู่แก่ทางรัฐบาลที่จะต้องใช้กฎหมายฉบับนั้น กฎหมายฉบับนั้นเองก็ยังไม่ใช้ยังไม่ได้เลิก เมื่อไม่เลิกไปแล้ว ปฏิบัติไม่ได้ โดยที่ไม่มีคณะกรรมการบริหาร ก็หมายความว่าถ้าการกระทำเกี่ยวกับข้าราชการต้องหยุด ถ้าหากว่าจะขอให้แก้กฎหมายใหม่ ก็กินเวลานาน ข้าราชการเงินเดือนขึ้นก็ไม่ได้ จะปลดก็ไม่ได้ จะตั้งอัตราก็ไม่ได้ นักเรียนจะไปนอกก็ไม่ได้ รวมความว่าข้าราชการทั้งประเทศต้องหยุดทำอะไรไม่ได้ และข้าพเจ้าก็กราบเรียนแล้วว่า กฎหมายฉบับนี้ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแล้วก็ใช้ได้ แต่บังเอิญกฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่เรียกชื่อเก่าเพี้ยนไปหน่อยคือคำว่าสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรก็อยู่ในระบอบประชาธิปไตย วุฒิสภาก็อยู่ในระบอบประชาธิปไตย สภาผู้แทนเดี่ยวนั้นก็อยู่ในระบอบประชาธิปไตย ถ้าหากว่ารัฐบาลจะ ขอเสนออย่างเมื่อกว่า ถ้าท่านที่เคารพทั้งหลายในที่เห็นชอบด้วยก็จะได้ขอพระบรมราชานุญาตแต่งตั้ง ถ้าท่านไม่เห็นชอบด้วยทางรัฐบาลนั้นก็จะได้ถือว่า ทางวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนไม่เห็นชอบด้วย ทางรัฐบาลก็จะเสนอชื่อมาใหม่ คือจะเสนอทางสภาผู้แทนมาใหม่ กระผมคิดว่าอย่างนั้นจะเป็นทางที่ฝ่ายรัฐบาลจะได้บริหารราชการได้ มีฉะนั้นการแต่งตั้ง ถอดถอนข้าราชการก็ทำไม่ได้ติดหมด แล้วกระผมก็จะขอเสนอกฎหมายนั้นมาใหม่และก็ไม่ทราบว่าจะให้ผ่านไปหรือไม่

ประธานวุฒิสภา : ได้ข้แย้งกันแล้วก็จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ผ่านไปหรือไม่

นายบรรจง ศรีจรูญ : ถูกแล้วอย่างที่ท่านประธานว่า เมื่อมีผู้เสนอขอให้ นำเรื่องขึ้นพิจารณาก็ต้องขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ผ่านไปหรือไม่ ถ้าผ่านไปแล้วก็หมายความว่าเรื่องนั้นตกไป และข้าพเจ้าอยากจะถามเจตนาของผู้เสนอว่าถ้าหากว่าจะให้เรื่องนั้นตกไปแล้ว จะอยู่ที่ไหน แล้วจะให้ปฏิบัติอย่างไรข้าพเจ้าข้สนใจในเรื่องนี้ จึงขอถาม

ท่านผู้เสนอเสียก่อน

หลวงประกอบนิติสาร : โดยเหตุที่ข้าพเจ้าเป็นผู้รับรองญัตติของเจ้าคุณสุริยาฯ คนหนึ่ง ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรียกปรัยนั้นข้าพเจ้าฟัง ๆ ดุยดังกับท่านรัฐมนตรีคลัง ยกปรัยมาตอนต้น คือข้าพเจ้าฟังตามท่านรัฐมนตรีคลังแล้วก็จับใจความ ได้ว่า การที่ท่าน นำเรื่องเสนอวุฒิสภาออกจะเกินไป แล้วสำหรับทั้งสองสภาของท่าน คำว่า สภาผู้แทน ราษฎร ในบัดนี้สภาผู้แทนสภาเดียวก็พอ การเสนอวุฒิสภาก็เกิดขาดไปอันหนึ่ง ที่นับญหา ของท่านสมาชิกผู้มเ็ยวติ ว่าถ้าญัตติตกไปเพราะเหตุว่าสภายกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา แล้วไปลอย อยู่ที่ไหน สมมติว่าทั้งสองสภาของท่านรัฐมนตรีคลัง เป็นอัน ถูกต้อง ก็เท่ากับสภา ลงมติไม่เห็นชอบด้วยท่านเอง และท่านจะให้สภาผู้แทนยืนยันอย่างไรก็แล้วแต่ แต่ว่าตามที่ นายกรัฐมนตรียืนยันคนละเรื่องดูเหมือนจะคล้อยไปทางสภาผู้แทน ณ บัดนี้ ที่ความใกล้เคียงสภาทั้งสองไปอย่างอะลุ่มอล่วยที่สุด ถ้าหากว่าได้รับความเห็นชอบจากสภาใดสภา หนึ่งก็เสนอใหม่ซึ่งไม่แน่ เช่นนั้นเขาอาจยืนยันซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าไม่ยกปรัยเลยอยู่เฉย ๆ ก็ส่งผลเท่ากับสภาไม่เห็นชอบนั่นเอง

พระมณฑานวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ข้าพเจ้าไม่เคย พุคชอย่างที่ท่านว่าเมื่อกัน เพราะฉะนั้นอาจเป็นว่าข้าพเจ้าพูดไม่ชัด ท่านฟังผิดไปก็ได้ คือว่าข้าพเจ้านั้นในความคิดความเห็นของข้าพเจ้าแล้วยังยืนยันอยู่เสมอว่า ที่รัฐบาลเสนอ มาณถูก แต่สมาชิกผู้มเ็ยวติผู้หนึ่ง คือเจ้าคุณธรรมถาวรยืนยันพนธ์ บอกว่าเสนอมาผิด เพราะฉะนั้นการตั้งจะใช้ไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงอธิบายว่า ถึงแม้จะผิดจริงก็ไม่เสีย เพราะ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ และได้ผ่านสภาหรือสองสภาก็ไม่เสีย ข้าพเจ้ายังยืนยันเช่นนี้ ในข้อนี้ ส่วนที่ท่านสมาชิกผู้มเ็ยวติหลายท่านบอกว่ารัฐบาลตรวจที่แล้ว พอ ทางนี้ ไม่รับ รอง รัฐบาลก็เสนอสภาผู้แทน ความจริงรัฐบาลไม่ได้ทำเช่นนั้น เป็นงานของสภา เรื่องมาสู่สภานี้ สภาว่าอย่างไรสภาก็ส่งกลับไปสภาผู้แทน รัฐบาลไม่ได้ทำอะไรเลย เป็นงานของสภาตลอดเรื่องแต่ตรวจสมมติว่ารัฐบาลเขียนไม่เหมือนกัน ท่านจะตีความว่า อย่างไร จะทำได้หรือไม่ได้นั้นเป็นสิทธิของท่านที่จะตัดสิน

ที่นี้ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เรื่องเช่นนี้สภาผู้แทนเราก็ไม่ได้เขียนไว้ เพราะ ฉะนั้นไม่ใช่พระราชบัญญัติการเงิน เรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่เคยพูดเลยว่าจะขอให้เขายืนยันหรือ ไม่ มันเป็นงานของสภา ไม่ใช่งานของรัฐบาล ที่ท่านนายกว่ารัฐบาลก็หาทางแก้เพื่อ

ให้งานดำเนินไปได้ เราเป็นรัฐบาลเราจะไปปล่อยให้ข้าราชการไม่ได้เลื่อนขั้น ไม่ได้
ขึ้นเงินเดือนอะไรอย่างนั้นเราจะทำให้ที่สุด ที่ท่านนายกเสนออีกเพื่อจะแก้แทนท่านนั้น ส่วนที่
จะเป็นอย่างไร จะทำอย่างไรนั้นเป็นเรื่องของสภา และที่แล้วมามันก็เป็นเรื่องของสภา

พระยาอรรถการีย์พนธ์ : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวถึงเรื่อง
และเมื่อได้ฟังแล้วรู้สึกว่าการจะเป็นไปอย่างที่ท่านว่าคือรู้สึกว่าจะเสียหายมาก ถ้าเกิด
เสียหายขึ้นแล้วข้าพเจ้าผู้หนึ่งจะต้องรับผิดชอบด้วย ข้าพเจ้าสงสัยว่าเห็นจะไม่เป็นเช่นนั้น
โดยเหตุที่ว่า ก.พ. เวลานี้ก็มีตัวตนอยู่ การตั้ง ก.พ. ที่แล้วมาทว่าถูกต้อง ข้าพเจ้าว่า
ว่าไม่ถูก เมื่อเป็นการถูกต้องอะไรนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องถึงแม้ว่าวุฒิสภาจะไม่รับพิจารณา
ความเสียหายก็ไม่เกิด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอมอบรับผิดชอบว่าเอาเถอะ ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่ง
และเพราะเหตุว่ารัฐบาลอยากจะทำอะไรให้ถูกตนเอง ท่านข้าพเจ้ารู้สึกถึงความเสียหายจะ
ไม่เกิดอย่างที่ท่านนายกว่า ข้าพเจ้าคิดว่าปัญหาอันเดียวที่ท่านจะยอมทำอะไรให้ถูก
ต้องตามกฎหมายหรือไม่เท่านั้น ถ้าในเรื่องรัฐบาลจะรับเสนอกฎหมายแก้ไขมาตรา ๑๗
ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้วตั้ง ก.พ. ใหม่ ข้าพเจ้าว่าไม่เกินเวลา
เลย เป็นสิ่งที่ทำได้ ปัญหาว่าท่านจะทำหรือไม่เท่านั้นเอง

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ที่เสนอมานี้ คือตามกฎหมาย
เก่ากำหนด ๒ ปี ก็หมายความว่าคณะกรรมาการก็เป็นอันสิ้นสุดลง เพราะฉะนั้นเวลานี้
คณะกรรมาการ ก.พ. ไม่มีแล้ว และไม่ได้ประชุมกันแล้วเป็นเวลาสักอาทิตย์หนึ่ง คือทำ
ต่อไปไม่ได้ เขามองว่า ๒ ปีก็หมด ความจริงที่รัฐบาลเสนอมานี้เพราะว่ามี ๒ สภาที่เคย
เข้าไป ข้าราชการพลเรือนเวลานี้ไม่ได้รับความวินิจฉัยอะไร คือจะบริหารต่อไปไม่ได้
เขามองว่า ๒ ปีเป็นอันว่าหมดไปเอง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราไม่ตั้งใหม่ก็ไม่มี กรรมาการ
ก.พ. แล้วข้าราชการประจำทั้งประเทศก็ทำอะไรไม่ได้ แล้วนอกจากนี้ที่ท่านกล่าวว่า
อยากจะทำอะไรให้ถูกกฎหมาย ก็เป็นความจริง คือให้ถูกต้องตามกฎหมายใหม่หรือ
กฎหมายเก่า ที่ผมว่านี้ ว่าถึงกฎหมายเก่าเมื่อไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญเราก็ปฏิบัติให้
ถูกต้องกับกฎหมายที่มีอยู่ปัจจุบัน แต่ที่ท่านสมาชิกท่านเสนอให้ถูกต้องกฎหมาย ไม่ใช่ถูกต้องกฎหมาย
อันนั้นให้ถูกต้องกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ก็เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มีเครื่องจักรจะต้องออก
กฎหมายไปก็มีอีกหลายอย่างที่เราไม่สามารถจะปฏิบัติได้ เช่นเกี่ยวกับทางทหาร กฎหมาย
จะต้องทำออกเพื่อให้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ เราก็ยังไม่ได้ทำ เพราะฉะนั้นระหว่างนี้ยัง

ไม่ได้ทำเราทำไว้กฎหมายเก่า แล้วก็ไม่ผิดรัฐธรรมนูญ ไม่ได้ขัดหรือแย้ง ก็มีอยู่อย่างเดียว
ที่ผมคิดว่า ๒ สภาเป็นสภาผู้แทนราษฎรหรือสภานิติบัญญัติอย่างที่ท่านประธานว่า หรือ
เป็นองค์การสภานิติบัญญัติของระบอบประชาธิปไตย คือสมาชิก ๒ สภาไม่ได้มีเสนอสภา
ผู้แทนก็เสนอผ่านสมาชิกทั้งหมดมา คราวนี้เสนอผ่านสมาชิกทั้งหมดทั้ง ๒ สภา เมื่อ
ก่อนสภาเดียวทั้งหมด กระผมทำให้ใกล้ที่สุดที่จะใกล้ได้ กฎหมายก็มีอยู่เราได้ปฏิบัติ
ให้ถูกต้องตามกฎหมายที่สุด ให้ใกล้เคียงรัฐธรรมนูญที่สุดที่กระผมได้ทราบเรียนและที่ท่าน
ประธานว่าก็ได้ใกล้เคียงที่สุดแล้ว

นายบรรจง ศรีเจริญ : ข้าพเจ้าคิดว่าทุกคนก็คงมีความรักประเทศชาติเช่นเดียวกับ
กับข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นในการที่ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาจึงขอความเห็นอกเห็นใจต่อท่าน
ผู้เสนอญัตติขอให้ผ่านไป ถ้าหากว่าเราจะปฏิบัติตามที่ท่านนายกกล่าว คือถือเสมือน
หนึ่งว่าความเห็นชอบนั้นเป็นการเห็นชอบจากทั้ง ๒ สภา ไม่ใช่เหมือนกรณีเสนอพระราช
บัญญัติ ถ้าสภาไม่เห็นด้วยในคนหนึ่งคนใดหรือทั้งหมด ทางรัฐบาลก็จะนำเสนอมารใหม่
ถ้าหากว่าท่านผู้เสนอขอให้ผ่านเห็นด้วยกับข้าพเจ้าก็ใคร่จะขอจึงขอเสนอให้ท่านถอนเสีย

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงเมื่อก่อนข้าพเจ้าก็มี
ส่วนเกี่ยวข้องเหมือนกัน เพราะเหตุอะไร เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้ผ่าน
เรื่องนี้ไป แต่ท่านอย่าลืมว่าคณะบริหารได้รู้แล้วว่า คณะกรรมการ ก.พ. มีอายุแค่ไหน
แล้วทำไมฝ่ายบริหารไม่ทำเสนอต่อสภาผู้แทนให้ถูกต้อง แล้วจะมาโทษทางฝ่ายวุฒิสภา
ไม่ยอมรับ หรือขอให้ผ่านไปซึ่งเป็นการไม่สมควร นั่นขอหนึ่ง อีกขอหนึ่งที่ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติแถลงเมื่อก่อนว่าขอให้ข้าพเจ้าถอนเรื่องนี้ไป ความเห็นชอบนั้นอยู่ที่ไหน เมื่อ
ท่านไม่เห็นชอบด้วยก็ยกมือให้ฝ่ายรัฐบาลแล้วกัน ข้าพเจ้าไม่เห็นขัดข้องอะไร

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ความจริงทางรัฐบาลได้
เสนอมา และเกี่ยวข้องด้วยเวลานี้ท่านจะเห็นได้ว่าทางรัฐบาลไม่ได้มีเจตนาอะไรเลย ท่าน
จะเห็นว่าในระยะเบี่ยงวาระทั้ง ๒ สภา ไปตรวจดู ท่านที่เคารพทั้งหลายได้ไปดู คือสมัยประชุม
สมัยหนึ่งพิจารณากฎหมายไม่หมดสักที เวลานี้สภาว่างระเบี่ยงวาระ ว่างพระราชบัญญัติ
ขาดตรงไหนค้างมาจากคราวก่อน ถึงจะเอาว่างพระราชบัญญัติเสนอเข้ามาก็ต้องเข้าตาม
ระเบี่ยงวาระก่อนหน้าก่อนหลัง ถึงในวุฒิสภาในเวลาอันสมควรพระราชบัญญัติออกเยอะแยะ
ตั้ง ๒๐ - ๓๐ ฉบับไม่ได้มีเจตนาใจ การที่จะเสนอเวลานี้ไม่มีเวลาพิจารณา เข้ามากัด

ระเบียบวาระ มีกระทู้อะไรต่ออะไรวันหนึ่ง ๆ ออกกันไปเรื่อย ๆ จะเสนอก่อนสภาที่มีค
 เฝงมาเสนอเวลานี่ช่วงเวลาที่สุดเสนอก่อน ก่อนที่จะหมดอายุ หนึ่งเห็นว่าหมดอายุสักอาทิตย์
 ก็สมกันสักอาทิตย์ก็มารับขอประทานเสนอ หนึ่งอยากจะขอทราบเวียนดังนี้ ถ้าหากว่าท่าน
 สมมติว่าไม่รับพิจารณากรรมการ ก.พ. ก็ไม่มี . ไม่ใช่ว่าจะเอามาเป็นข้อผูกมัดจะต้องให้
 ความเห็นชอบ คือว่าข้าราชการทั้งประเทศก็ทำอะไรกันไม่ได้ จะเลื่อนตำแหน่งจะโยกย้าย
 อะไรก็ไม่ได้ อันนี้ก็เป็นความเสียหายตกอยู่กับข้าราชการทั้งประเทศตั้ง ๒ แสนคน หรือ
 ถ้าหากว่าท่านปฏิบัติให้ความเห็นชอบรับพิจารณาเรื่องนี้ ถือว่าทั้งสองสภาเป็นสภาผู้แทน
 ราษฎรแล้วจะมีผลเสียอะไร ก็มีผลเสียอยู่นิดเดียวที่อาจผิดเพราะว่าไม่ใช่สภาผู้แทน แต่ว่า
 อย่างไรก็ตาม ความผิดอันนี้เมื่อไปเปรียบเทียบผลได้เสียของข้าราชการทั้งประเทศแล้ว
 กระทบคิดวาก็ไม่ผิดโดยตรงเสียด้วย เพราะว่าสภานี้ก็อยู่ในระบอบประชาธิปไตย สภาผู้แทน
 ก็อยู่ในระบอบประชาธิปไตย จะมีสภาเดียวหรือ ๒ สภา ๓ สภา ก็อยู่ในระบอบประชาธิปไตย
 ถ้าพูดง่าย ๆ ตามที่เข้าใจกันตามสามัญก็หมายความว่า จะต้อง ก.พ. นี้ต้องผ่านความเห็นชอบ
 ของสภาผู้แทนราษฎร แต่จะเป็นก็สภาที่ย่อมแล้วแต่ เมื่อมี ๒ สภาก็ต้องผ่าน ๒ สภา มี
 สภาเดียวก็ต้องสภาเดียว กระทบคิดไว้ในแง่กฎหมาย ในแง่ธรรมศาสตร์แล้ว กระทบคิดว่า
 ท่านที่เคารพคงจะไม่ได้รับความตำหนิว่าทำผิดกฎหมายอะไร ผิดแต่ว่าเราไม่ตรงกับตัวหนังสือ
 สักหน่อย แต่ว่าถ้าไม่เอาแล้วข้าราชการทั้งประเทศที่ให้อเงินเพิ่มอะไรไปหยุดหมดไม่ได้ทั้งนั้น
 เพราะว่า ก.พ. ถึงมีจะต้องปรับปรุงข้าราชการกัน ต้องดูว่ากรมนี้มีข้าราชการชั้นตรี ชั้นโท
 ชั้นเอก เท่าไร เสร็จแล้วเลื่อนเงินเดือนเท่าไร พวกนี้เลขออกหมด จนกว่าจะออกกฎหมายใหม่
 เพราะพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมเสร็จก็จะต้องมีสภาแล้ว เพราะว่าจะต้องทำ
 งบประมาณเสร็จในเดือนตุลาคมก็เปิดกัน ก็เลยข้าราชการพวกนี้ตลอดปีต้องลำบาก กระทบ
 จึงอยากจะทราบเวียนว่า ขอความกรุณา ก็ผ่านมาหลายหนแล้ว

พระยาสารวิภังค์ธรรมพิลาส : ผมไม่ได้บอกท่านเห็นอย่างไรในเรื่องนี้ เพราะ
 เกี่ยวกับทางกฎหมาย ผมอยากจะเวียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า ที่ท่านพูดเมื่อก
 บอกว่าจะต้องเสนอทั้งสองสภา ถ้ามีมติสภานี้ให้ผ่านไป หมายความว่าไม่รับญัตติน
 ก็หมายความว่าถึงที่สุดสภาล่างไม่ใช่หรือ เพราะว่าสภานี้มติเช่นนี้แล้วก็ต้องถือว่าเป็นเรื่อง
 ของทางสภาสูงไม่รับพิจารณา เรื่องนี้ถึงที่สุด สภาล่างไม่ต้องเสนอใหม่ ก็ถือเป็น
 ระเบียบเช่นนี้ไม่ใช่หรือที่ปฏิบัติต่อไป

พระมนุภาณวิมลศาสตร์ : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งเป็นบัญญัติอยู่ คือว่าบัญญัติที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคนก่อนได้กล่าวกับบอกว่า ที่มาขอ ๒ สภา ก็ใช้ ไม่ได้ แต่ทางรัฐบาลเห็นว่าจำเป็นต้องขอทั้ง ๒ สภา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะตั้งไป อย่างท่านว่า โดยเห็นว่าสภาเดียวเขาขอมา เมื่อมีคดีไปสู่ศาลอีกแล้ว ศาลจะ วินิจฉัย ไม่ใช่สถานวินิจฉัย ก็มีความยุ่งยากไม่สิ้นสุดเลย

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าว่าเรื่องจะไปกันใหญ่ เรื่องนี้ถ้าจะให้เหมาะ ให้สมงบประมาณจริง ๆ ข้าพเจ้าคิดว่า รัฐบาลควรถอนเรื่องนี้ไปเสียก่อนแล้วก็ไปยื่นร่างพระราช บัญญัติแก่ ไซพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนเพียงคำเดียว มาตราเดียว ว่ารับ ความเห็นชอบจากสภาผู้แทนและวุฒิสภาแล้ว ก็เสนอสภาผู้แทนได้ ในวันพฤหัสบดีนี้ หรือ จะเรียกประชุมด่วนเป็นพิเศษพิจารณารวดเดียว ข้าพเจ้าคิดว่าเราทำเสร็จใน ๗ วันเลย โดยปราศจากข้อข้องใจอะไรที่ยังเหลืออยู่อีก ก็ไม่มีปัญหาอะไร

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : เมื่อคุณตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอมาทำให้ รัฐบาลถอนไปแล้วเสนอพระราชบัญญัติมาใหม่ ที่ข้าพเจ้าขอให้ผ่านก็เหมือนกัน เว้นแต่ รัฐบาลถอนไปเพื่อมีเกียรติเท่านั้น

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ทางรัฐบาลก็ได้เข้มแข็งแล้ว รัฐบาลก็ไม่ถอย เมื่อท่านจะไม่ให้ความเห็นชอบ ก.พ. ก็ไม่มี ก็ไม่ต้องทำอะไรกัน จะเสนอกฎหมายมาในเวลาอันควร

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้าข้องใจในญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือ หลวงประกอบ ฯ การที่ขอร่างให้รัฐบาลถอนนั้นทำไม่ได้ เพราะเรื่องนี้ ไม่ใช่ของรัฐบาล เป็นของสภาผู้แทนเสนอวุฒิสภา รัฐบาลมีสิทธิอะไร ขอเสนอถอนไม่ได้ ทำไม่ได้

หลวงประกอบนิติสาร : เรื่องนี้ไม่ใช่กฎหมายซึ่งสภาผู้แทนเสนอมา สภาผู้แทน ไม่ได้เสนอ รัฐบาลมาขอความเห็นชอบ

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้าไม่ได้มาค้าน แต่ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าเป็นเรื่องซึ่งสภาผู้แทนให้ความเห็นชอบมาแล้วก็เป็นเรื่องของสภาผู้แทนเสนอขึ้นมา มีวิธีการ โดยเสขาราชการสภาผู้แทนเสนอขึ้นมายังประธานวุฒิสภา เพราะฉะนั้นไม่เป็นปัญหาอะไร เพราะเป็นเรื่องซึ่งสภาผู้แทนให้ความเห็นชอบมาแล้วจึงเสนอขึ้นมา

ประธานวุฒิสภา : เรื่องถอนไม่มีปัญหา เพราะรัฐบาลก็เรื่องทูลเกล้าผ่านสภา

หนึ่งมาแล้วไม่เป็นปัญหา ที่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติตาม
 ญัตติของพระยาสุรยานวงศ์ประวัติว่าขอให้เรื่องผ่านไป โดยมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ท่าน
 ทั้งหลายคงรู้แล้ว เรื่องผ่านไป ญัตตินี้เป็นอันตกไปตามข้อบังคับข้อ ๓๖ มีว่าญัตติใด
 ตกไปแล้วจะเสนอในสมัยประชุมเดียวกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติ ผู้ใด
 เห็นว่าควรจะยกเรื่องขึ้นปรึกษาตามข้อบังคับข้อ ๓๐ ฉ. ทมิญเสนอญัตตินี้ ผู้ใดเห็นว่า
 ควรจะยกเรื่องขึ้นปรึกษา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๖ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอให้พิจารณาเรื่องนี้ต่อไป โปรดยกมือขึ้น
 มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าญัตติของพระยาสุรยานวงศ์ประวัติตกไป และ
 เป็นอันพิจารณาเรื่องนี้ต่อไป ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้ความเห็นชอบหรือไม่ ก็ว่ามา

พระยาปรีชานฤเบศร์ : ตามที่ได้พูดกันมาโดยมากก็มีปัญหาว่าเรื่องนี้วุฒิสภา
 ควรจะรับพิจารณาหรือไม่ ได้พูดกันมากมาทำให้เป็นที่เข้าใจกันว่าวุฒิสภาไม่มีหน้าที่ใน
 การที่จะรับพิจารณาเรื่องนี้ เพราะว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมาตรา ๒๗
 ที่อ้างถึงนั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับวุฒิสภา ข้าพเจ้าได้ฟังคำพูดของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงยุติธรรมอย่างจับใจว่า ถึงแม้จะเข้าไปว่าที่เสนอเข้ามานั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย
 ก็ตาม แต่รัฐบาลมีความเคารพต่อวุฒิสภาจึงเสนอเรื่องขึ้นมารับความเห็นชอบ เป็น
 ความจริงว่าเราจะทำให้ในสิ่งที่เราควรจะทำ แต่ว่ากิจการนั้นเราจะตั้งชื่อว่าเรามีหน้าที่
 หรือไม่ ไม่ใช่ว่าใครเขาเสนอขึ้นมาแล้วเที่ยวรับของเขาไปหมด เราควรจะจำเอาไว้ว่า
 เหตุอะไรที่จะมาถึงวุฒิสภาซึ่งวุฒิสภามีขึ้นเพื่อจะช่วยกันพิจารณาว่าสิ่งทั้งหลายที่ทำไปนั้น
 ทำโดยถูกต้องโดยชอบด้วยกฎหมาย ก็เป็นเช่นนี้แล้วก็เป็นที่เริ่มให้กฎหมายออกไป เพราะ
 ฉะนั้นจะต้องระวังในการที่พูดกันไปพูดกันมา ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าท่านและข้าพเจ้าคนหนึ่ง
 ไม่มีความประสงค์ที่จะขัดแย้งรัฐบาล เราจะช่วยรัฐบาลเสมอให้สิ่งทั้งหลายเป็นไปด้วยดี
 แต่การช่วยนั้นต้องช่วยให้เป็นไปโดยถูกต้องโดยเรียบร้อย ไม่ใช่รัฐบาลอะไรมาที่หล่มหลุม
 หล่มตาให้ ไม่ใช่ ก็เป็นข้อที่เข้าใจว่าไม่ใช่ขัดขวางรัฐบาล ท่านสมาชิกหลายท่านบอกแล้ว
 แล้วรัฐบาลไม่ร่อแกกกฎหมาย มาสมยอมรัฐบาลก็ไม่ได้แก้ม่า ซึ่งเป็น ๒ ครั้งที่ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านไป จะลืมหรือเหตุอะไรไม่ทราบ และกำลังมาอีก ด้วยความเคารพต่อ

LIRT

ท่านประธาน ในความเห็นที่โต้งแจ่มมาแล้วก่อน ๆ นักโตเคยมีความเห็นรับรองไปหนึ่งแล้ว แต่ข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมาธิการที่แล้ว ๆ ไปได้มีเสียงว่าไม่เป็นการถูกต้อง ทันเมื่อสิ่งที่ทำไปแล้วไม่ถูกต้องเราไม่ควรจะรับว่าสิ่งนั้นใช้ได้อีก

อีกประการหนึ่ง การตั้งกรรมาธิการเป็นการถึงเวลาที่ควรจะต้องหมดอายุแล้วก็ต้องว่ากันใหม่ และก็โตกล่าวกันมาโดยกว้างขวางแล้ว ข้าพเจ้าไม่จำเป็นจะต้องกล่าว ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวว่าเราไม่มีหน้าที่ให้ความเห็นชอบ และถ้าเรื่องอย่างนั้นเกิดขึ้นในศาล ถ้าศาลเขาจะเกิดข้อหาการที่โตตั้งข้าราชการพลเรือนผู้หนึ่งผู้ใดไปด้วย กรรมาการ ก.พ. โตโตตั้งขึ้นโดยที่เรานุญาตให้ความเห็นชอบไป ซึ่งเราไม่มีหน้าที่เห็นชอบในกรรมาการนี้ ใช้ไม่ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีอะไรน่าอายยิ่งกว่านี้ ว่าเรามาอยู่ที่ไหนให้ความรับรองเห็นชอบในสิ่งที่เราไม่มีหน้าที่เลย และเราได้ให้ความเห็นชอบไปน่าอายที่สุด ถ้ามีอย่างนั้นสักหนึ่งวันข้างหน้าท่านไปก่อกมลความศักดิ์สิทธิ์ เราอย่าลืมนึกศาลเขาทรงอำนาจอิสระ มีความเห็นอะไรก็ได้ เป็นศาลยุติธรรม ต้องเป็นอย่างนั้นขึ้นที่ท่านสมาชิกทั้งหลายโตแจ่มมา ที่วัดกในชั้นนี้ไม่มีมีความประสงค์จะขัดแย้งรัฐบาลหรือตั้งอย่างนั้น จะไม่ตั้งอย่างทักกล่าวมาแล้ว กล่าวคือไม่เห็นด้วยส่งกลับไปสภาผู้แทนว่าฉันเขาอย่างนั้นดูผิดสภาไม่เอาก็ตามใจ ถ้าหากว่าเป็นพระราชบัญญัติเราส่งไป ถ้ามีการแก้ไขก็มีการประชุมร่วมกันก็มีการลงคะแนนกันอีกว่า ข้างไหนจะลงคะแนนมากขึ้น และเมื่อทางไหนคัดค้านก็ขยับยั้งไว้หนึ่งปีได้ เวอย่างนี้ไม่มีทางทำอย่างนั้นได้ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องท่านหนึ่งกล่าวว่าเรื่องไม่ใช่พระราชบัญญัติ แต่เป็นการที่รัฐบาลขอความเห็นชอบอันนี้เป็นความจริง แต่ว่าการเห็นชอบอย่างที่เราเรียนแล้วว่า เรากลัววันข้างหน้าเกิดเรื่องในศาลแล้วศาลจะว่าเราทำไม่ถูกต้อง แล้วความเสียหายที่เกิดขึ้นไม่ใช่แก่ข้าราชการคือวุฒิสมาชิกนั่นเอง เกิดขึ้นแก่ประเทศ เกิดขึ้นแก่ประชุมอันสูงสุดของชาติ พวกเราก็เกรงชอน เราไม่มีหน้าที่จะคัดค้านรัฐบาลเลย

นายบรรจง ศรีบุญ : ปัญหาเฉพาะหน้าในเวลานี้ก็มีเพียงประเด็นเดียว คือว่าวุฒิสภาจะให้ความเห็นชอบเรื่องหรือไม่ เรื่องนักโตพูดกันมาเป็นเวลานานแล้ว ข้าพเจ้าขอตั้งประเด็น ขอลงมติว่าจะเป็นหน้าที่ของวุฒิสภาหรือไม่ ถ้าเสียงข้างมากไม่ใช่หน้าที่ ก็มีความหมายว่าเป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนสภาเดียว ถ้าหากว่าเสียงข้างมากเห็นชอบว่าเป็นหน้าที่ของเราจะว่ากันต่อไปว่าที่เสนอนั้นมานาน จะเห็นชอบด้วยทั้งหมด

หรือไม่เพียงใด ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติอย่างนั้น

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอเสนอคัดค้านความเห็นของท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติคนที่ได้นั่งลงไปเมื่อกัน ที่จะขอให้สภาลงมติว่า เรามีอำนาจในการตีความกฎหมาย ซึ่งสถานที่ไม่มีอำนาจตีความ ข้าพเจ้าว่าญัตติของพระยาสุริยานุวงศ์ประวัติตกไปแล้วก็ดำเนินการไป จะให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ

ประธานวุฒิสภา : เรื่องนี้ถูกต้องว่า เราพูดกันมานานแล้ว ผู้ใดเห็นว่าควรให้ความเห็นชอบตามที่รัฐบาลเสนอมา

พระนิตินัยประสาน : คือจะให้รัฐบาลแถลงเป็นรายตัวสำหรับคนใหม่อีก ๓ คนว่ามีประวัติเป็นอย่างไรเพื่อจะวินิจฉัยถูกไม่ใช้เห็นชอบด้วยทั้งหมด กระผมมีความประสงค์เท่านั้น เราจะได้รู้ว่าใครเป็นใครไม่รู้จัก รู้จักแต่พระประสิทธิ์วิจิตรวินิจฉัยคนเดียวสำหรับตัวกระผม

ประธานวุฒิสภา : หลวงประกอบขอเสนอว่า....

พระนิตินัยประสาน : ไม่ใช่ เขาเสนอมาให้พิจารณาในประเด็นข้อนี้เท่านั้น

ประธานวุฒิสภา : เพื่อให้เป็นการเรียบร้อย ท่านต้องการอะไร

พระนิตินัยประสาน : ตามความเห็นของกระผม แต่คนอื่นอาจไม่รู้ รู้จักท่านอีก ๔ คนข้างบนนี้ก็ได้ แต่ความเห็นของกระผมเห็นว่าทั้งสามคนข้างหลังนี้รัฐบาลควรจะบอกประวัติว่ามีราชการมาอย่างไรจนมาเป็นอย่างนี้ และสำหรับส่วนตัวกระผมเองรู้จักพระประสิทธิ์ ๗ คนเดียว ส่วน อีก ๔ คนนั้นบางท่านอาจรู้จักแล้วก็ได้ แต่ถ้ารัฐบาลจะจาระในคุณสมบัติของท่านเหล่านั้นให้ทราบด้วยได้ก็ยิ่งดี

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : คนที่ ๓ หลวงชำนาญนิติเกษตร (อุทัย แสงมณี) ได้ศึกษาในโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สอบไล่ได้ชั้นมัธยมปีที่ ๖ ศึกษากฎหมายสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตเมื่อปี ๒๔๖๘ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๔๗๐ เป็นเกษตรจังหวัดในกรมทะเบียนที่ดิน วันที่ ๓ มีนาคม ๒๔๗๓ เป็นผู้ช่วยพนักงานที่ดิน วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๔๗๖ เป็นผู้ทำกาารแทนผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี วันที่ ๓ มกราคม ๒๔๗๖ เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๔๗๗ เป็นผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงานโฆษณาการ เมื่อปี ๒๔๗๐ เป็นหัวหน้าสำนักงานกรมโฆษณาการ ปี ๒๔๗๓ เป็นอธิบดีกรมที่ดิน และโลหกิจ ปี ๒๔๗๓ เป็นรัฐมนตรี ปี ๒๔๗๔ เป็นรัฐมนตรีช่วย

LIART

ว่าการกระทรวงยุติธรรม ปี ๒๔๗๔ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง กระทรวงการ
เศรษฐกิจ ปี ๒๔๗๕ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรธิการ ปี ๒๔๗๖ เป็น
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ปี ๒๔๗๗ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก ได้รับเหรียญช่วยราชการเขตภายใน
ได้รับปดมาภรณ์มงกุฎไทย

ร้อยเอก พิพัฒน์ พิพัฒน์สัการ : อุปสมบท ณ วัดใหม่ ตำบลเกาะสมุย
อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีเมื่อปี ๒๔๗๐ ศึกษาวิชาในโรงเรียนตวัช้อย่างสุราษฎร์ธานี สอบไล่ได้
มัธยม ๖ และครุมูลตวัช้อย่าง ศึกษาในวิชาโรงเรียนนายทหารปืนใหญ่ สอบไล่ได้เมื่อ
ปี ๒๔๖๗ และเรียนในโรงเรียนเสนาธิการทหารบกเมื่อปี ๒๔๗๕ และเรียนในโรงเรียน
เสนาธิการทหารบกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้นได้ ๒ เดือนโรงเรียนกัญบเล็ก ได้เริ่มรับราชการ
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๕ เป็นผู้บังคับหมวดกรมทหารปืนใหญ่ที่ ๓ ร.ธ. พ.ศ. ๒๔๗๒ เป็นนาย
ทหารคนสนิทของผู้บังคับการกรมทหารปืนใหญ่ที่ ๗ กรมทหารปืนใหญ่ที่ ๔ พ.ศ. ๒๔๗๕
เป็นนายทหารฝึกหัดราชการโรงเรียนเสนาธิการ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นประจำกองบังคับการ
ทหารปืนใหญ่ พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นผู้บังคับกองร้อย ป.ศ.ธ. พ.ศ. ๒๔๗๗ ประจำกองทัพบก
พ.ศ. ๒๔๗๗ เป็นข้าหลวงตรวจการกรมมหาดไทย พ.ศ. ๒๔๗๗ รักษาการ ในตำแหน่ง
หัวหน้ากองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๔๗๗ เป็นหัวหน้ากองกลาง ร
พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นข้าหลวงประจำจังหวัดชนพิเศษประจำกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๔๘๔
เป็นรองปลัดกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๔๘๕ ประจำ บก. ทหารสูงสุดอีกตำแหน่งหนึ่ง
พ.ศ. ๒๔๘๐ เป็นปลัดกระทรวงมหาดไทย ออกจากราชการรับบำนาญเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๔๘๓ ฐานรับราชการนาน

พระประสิทธิ์วินิจฉัย บวชเป็นภิกษุที่วัดราชนิคม เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๒ ศึกษา
วิชาโรงเรียนกฎหมายสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิต พ.ศ. ๒๔๕๔ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๔๕๓
เป็นล่ามศาลไปริสภาคที่ ๒ วันที่ ๓ มกราคม ๒๔๕๔ เป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานทะเบียนบริษัท
หุ้นส่วน วันที่ ๓๓ พฤษภาคม ๒๔๕๕ เป็นผู้พิพากษาศาลคดีต่างประเทศ พฤศจิกายน
๒๔๕๕ เป็นผู้พิพากษาศาลมณฑลอยุธยา วันที่ ๓๗ สิงหาคม ๒๔๕๖ เป็นผู้พิพากษา
ศาลแพ่งพระนครศรีอยุธยา วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๔๖๖ เป็นผู้พิพากษาศาลพระราชอาญา
วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๔๗๐ เป็นผู้พิพากษาศาลคดีต่างประเทศ วันที่ ๓๗ มีนาคม ๒๔๗๒

LIRT

เป็นผู้พิพากษาศาลโปริสภา วันที่ ๓๓ สิงหาคม ๒๕๗๖ เป็นผู้รั้งตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลมณฑลปราจีน วันที่ ๓๗ มีนาคม ๒๕๗๖ เป็นข้าหลวงยุติธรรมชั่วคราวในเขตจังหวัดปราจีน วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๗๗ เป็นผู้พิพากษาศาลการเอก ก. วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๗๗ เป็นผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๗๗ เป็นข้าราชการตุลาการอันดับ ๓ ก. วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๗๐ เป็นข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอกอันดับ ๖ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๗๒ ได้ขอลาออกจากราชการฐานรับราชการนาน นอกจากนั้นยังได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์

พระวินิจฉัยประธาน : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติเป็นคน ๆ ไปจะดีกว่า คือ ๓ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ ไปเรื่อย ลงมติดว่าจะรับหรือไม่รับเป็นคน ๆ ไป ไม่ใช่ลงทั้งหมด

หลวงประภอนนิตสาร : ข้าพเจ้าก็มีอะถามรัฐบาลหวังว่าคงจะให้ข้าพเจ้าตามคือมีอยู่คนหนึ่งหลวงชำนาญนิติเกษตร ความจริงเป็นญาติของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะยินดีมาก แต่ว่าข้าพเจ้าขอทราบว่าหลวงชำนาญเวลานี้เป็นผู้ชำนาญการ อ.จ.๓. ยังดำรงตำแหน่งนั้นหรือเปล่า รัฐบาลเห็นอย่างไรจึงได้เอาผู้ชำนาญการ อ.จ.๓. เข้ามาเป็น ก.พ. เหมาะสมแล้วหรือ

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : หลวงชำนาญ ๆ เป็นผู้ชำนาญการ อ.จ.๓. เป็นองค์การของรัฐบาล รายได้ตกเป็นของรัฐบาล รัฐบาลได้พิจารณาว่าดูการที่จะเอามาเป็นกรมการ ก.พ. ไม่ควรจะไปประกอบการค้าหรืออาชีพอย่างใด ๆ เพื่อจะได้ไม่ไปก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรม แต่ไปคิดว่า คนเราเกิดมาไม่มีอาชีพก็เป็นคนว่างงานก็ไม่มีอะไรกิน ถ้าคนว่างงานที่ไม่มีทรัพย์สินสักอย่างไม่มีเวลาหรือโอกาสมาประชุมได้ เพราะการประชุม ก.พ. ต้องประชุมมาก เพราะฉะนั้นก็ในข้อที่ว่าประกอบอาชีพต่าง ๆ นั้น รัฐบาลเห็นว่าเป็นอาชีพสัมมาอาชีพและเป็นอาชีพที่สุจริตด้วยก็รู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของคนเราทุกคนจะต้องประกอบอาชีพ และสำหรับหลวงชำนาญ ๆ ก็มีอาชีพเป็นข้าราชการเหมือนกันทำรายได้ให้รัฐบาลมีตะตังสืบ ๆ ต้าน เพราะฉะนั้นก็เห็นว่าเขาคงจะมีความประพฤติที่เรียบร้อยและให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการ

หลวงชลาสินธุ์ : ก่อนที่จะลงมติว่ารับหรือไม่ ข้าพเจ้าอยากจะทราบหลักการของรัฐบาลนิดเดียวในการที่เลือกมาแทนผู้ ซึ่งออกแล้วนี้ มีความตั้งใจอยู่นิด ๆ ว่าการเปรียบเทียบกับคนที่เข้ามาเปลี่ยน ๓ คนนี้ จะชดเชยอย่างไร เช่น เจ้าคุณรักถนัดประจิดวร รั กับ

ร้อยเอก พิพัฒน์ รู้สึกว่าคนที่ออกไปเหมือนจะมีชื่อเสียง รับราชการมานาน และเป็น
ผู้ที่น่าเคารพนับถือ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วก็อยากจะถามรัฐบาลว่าการที่มาเปลี่ยน ๒ - ๓ คน
มีหลักเกณฑ์อย่างไร หมายความว่าถ้าอะไรเป็นใหญ่ หรือว่าเป็นอะไร ๆ กัน คือเปลี่ยน
กันเป็นรอบ ๆ

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอรบกวนเรียนดังนี้ คือว่า
ในการ คัดเลือกเราเอา บัญชี รายชื่อ ข้าราชการ นอกประจำการ เกือบจะ ทั้งหมด มา พิจารณา
แต่ถ้าปรากฏว่าส่วนมากนั้นได้มีตำแหน่งหน้าที่ เฉพาะอย่างยิ่งส่วนมากท่านได้เป็นอยู่ใน
วุฒิสภาตั้ง ๓๐๐ คนเศษ ข้าราชการชั้นผู้หลักผู้ใหญ่ที่ยังอยู่นอกนั้นเหลือน้อยตัวเต็มที่ และ
ที่มีอยู่บ้างก็ไปอยู่หัวเมือง แล้วการที่เขาเจ้าคุณรักประจิตธรรมจรรย์สอคนนั้น เพราะ
ท่านผู้นั้นได้เป็นกรรมการร้องทุกข์แล้ว เมื่อเป็นกรรมการร้องทุกข์ โดยมากก็ไม่อยากให้
เป็นกรรมการข้าราชการพลเรือน เพราะเวลานั้นข้าราชการที่ ก.พ. ได้ปลดออกไปหรือ
ได้ไล่ออกไปตามกฎหมายนั้นร้องทุกข์ต่อกรรมการร้องทุกข์มาก เพราะฉะนั้นจะกลายเป็น
เป็นคน ๆ เดียวทำไล่ออก แล้วรับพิจารณาว่าร้องทุกข์อีก ก็เกรงว่าไม่เป็นการยุติธรรม จึง
ได้ขอให้ท่านทำหน้าที่อย่างเดียว คือทางกรรมการร้องทุกข์ คือเป็นศาล ส่วนทาง
กรรมการ ก.พ. เพื่อบริหารราชการทำหน้าที่อย่างเดียว ทั้งนี้จึงได้เปลี่ยน แล้วก็ไม่เห็น
มีข้อเสียหายประการใด

ประชาชนวุฒิสภา : เห็นจะไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป ขอเสนอให้ลงมติตามที่
สมาชิกขอให้ลงมติเป็นรายตัวบุคคลไป ถ้าไม่มีใครขัดข้องก็เสนอเป็นรายตัวดีเหมือนกัน
เลขที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าให้ความเห็นชอบแก่หม่อมหลวงเดช สนิทวงศ์ โปรดขู่มือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประชาชนวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดขู่มือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประชาชนวุฒิสภา : ส่วนมากให้ความเห็นชอบ

รายที่ ๒ พลโท สวัสดิ์ สวัสดิ์ทรงรงค์ ผู้ใดเห็นควรให้ความเห็นชอบแก่

ท่านผู้นี้ โปรดขู่มือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประชาชนวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดขู่มือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : ส่วนมากให้ความเห็นชอบ

รายที่ ๓ พลโท หลวงชาตินักรบ ผู้ใดเห็นควรให้ความเห็นชอบแก่ท่านผู้นี้

โปรดข่มมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดข่มมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : ส่วนมากให้ความเห็นชอบ

รายที่ ๔ นายแสง สุทธิพงษ์ ผู้ใดเห็นควรให้ความเห็นชอบแก่ท่านผู้นี้ โปรด

ข่มมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดข่มมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : ส่วนมากให้ความเห็นชอบ

รายที่ ๕ หลวงชำนาญนิติเกษตร ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้ความเห็นชอบ ขอได้

โปรดข่มมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๙ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอได้โปรดข่มมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าให้ความเห็นชอบ

รายที่ ๖ ร้อยเอก พิพัฒน์ พิพัฒน์สรวการ ผู้ใดเห็นว่าควรให้ความเห็นชอบ

ขอได้โปรดข่มมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๐ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอได้โปรดข่มมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าให้ความเห็นชอบ

รายที่ ๗ พระประสิทธิ์ธวัชชัย ผู้ใดเห็นว่าควรให้ความเห็นชอบ ขอได้

LIRT

ไปรษณีย์

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอได้ไปรษณีย์

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าให้ความเห็นชอบ ข้าพเจ้าคิดว่าเวลาล่วงเลยมา
มากแล้ว จะพิจารณาต่อไปหรืออย่างไร

หลวงชลาสินธุ์ : กระผมคิดว่าเนื่องจากเรามีภาระที่จะต้องทำอีกและตามระเบียบ
วาระ กระผมคิดว่าเราอาจจะประชุมกันได้ทุกวันแต่ขอให้เลิกบ่าย ๕ โมงครึ่ง หรือ ๕ โมง
เป็นอย่างมาก ถ้าจะเอาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมมาพิจารณาแล้ว เวลาก็
มันเกินไปเป็นส่วนมาก จะพูดก็เวลาน้อย เพราะฉะนั้นกระผมขอเสนอญัตติให้หยุด
อย่างช้า ๕ โมง แล้วก็ประชุมกันใหม่พรุ่งนี้หรือมะรืนนี้

ประธานวุฒิสภา : ประชุมกันเมื่อไร

หลวงชลาสินธุ์ : พรุ่งนี้หรือมะรืนนี้

ประธานวุฒิสภา : เวลาอะไร

หลวงชลาสินธุ์ : ๑๐ โมงเช้า

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับท่านสมาชิก เวลามีร่าง
พระราชบัญญัติค้างค่างอยู่มาก รัฐธรรมนูญกำหนดให้เราพิจารณาให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน
แต่เนื่องจากมีกฎหมายหลายฉบับที่ค้างค่างอยู่และยังไม่ถึงมือเลย ข้าพเจ้าจึงขอให้เพิ่มวัน
ประชุมอีกสักห้าครั้ง จะเป็นวันเสาร์ ๑๐ นาฬิกาก็จะเป็นการดี

ประธานวุฒิสภา : ทางรัฐบาลจะว่าอย่างไร

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : เวลานั้นอยากจะทราบว่า
ทางรัฐบาลก็อยากจะประชุม แต่เรื่องการบริหารซึ่งรับผิดชอบอยู่มาก นอกจากนั้นอยากจะ
จะทราบว่าเวลานี้ วันจันทร์ก็ประชุมคณะรัฐมนตรี ไม่ประชุมก็ไม่ได้ งานมี
ทำอยู่ บ่ายประชุมสภาผู้แทน วันอังคารบ่ายประชุมวุฒิสภา วันพุธเช้าก็ประชุม
คณะรัฐมนตรี วันพฤหัสบดีประชุมสภาผู้แทนอีก นอกจากนั้นยังมีงานอีก ถ้าจะกรุณา
ไปรษณีย์ประชุมพรุ่งนี้ ขอเสนอเอาวันพุธตอนบ่ายอีกสักวันหนึ่งทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง ขอเอามาย
วันพุธเถอะ

ประธานวุฒิสภา : ทางรัฐบาลอยากจะให้ประชุมกันเป็นพิเศษในวันพุธพรุ่งนี้ ท่านจะว่าอย่างไร

หลวงชลาสนุสร : ไม่ขัดข้อง

นายบรรจง ศรีจรูญ : ญัตติของกรมเสนอเป็นประจำ หมายความว่า มีประชุมสัปดาห์ละ ๒ ครั้ง แต่ที่ท่านนายกฯ เสนอญัตตินั้นเป็นพิเศษในวันพรุ่งนี้อีกวันเดียว หรือจะเอาเป็นสองครั้ง เขาวันอังคารวันพุธ กรมยังไม่เข้าใจ

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : พิเศษวันเดียว แต่สุดท้าย แต่ที่ประชุม จะเอาวันอังคาร วันพุธวันไหนรัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : จริงอยู่ในกรณีที่กฎหมาย ร่าง พระราชบัญญัติ ค้างค้างอยู่ในระเบียบวาระอีกหลายฉบับ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอว่าอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง คือ วันอังคาร และวันพุธ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

นายบรรจง ศรีจรูญ : ที่จริงกรมก็ไม่อยากจะลดขั้นตอนให้เสียเวลาของสภา ทนมืออย่างนี้ คือว่าถ้าที่กรมขอให้ประชุมเพิ่มวันสัปดาห์ละหนึ่งครั้งนั้น ก็โดยที่ สภาผู้แทนวันจันทร์ ต่อมาวันอังคารวุฒิสภาก็ประชุม และวันพฤหัสก็สภาผู้แทนประชุม เราก็ประชุมกันในวันเสาร์ ถ้าหากเป็นวันอังคารกับวันพุธแล้ว เกรงว่าจะไม่มีเรื่องสำหรับ จะประชุม ถ้าประชุมเป็นประจำกรมเข้าใจว่าอย่างนั้น ถ้าจะประชุมเป็นประจำแล้ว เห็นควรจะเป็นวันเสาร์แต่ที่ประชุมพิเศษพรุ่งนี้ไม่ขัดข้อง แต่ถ้าประชุมเป็นประจำแล้วขอให้ เป็นวันอังคารกับวันเสาร์

ประธานวุฒิสภา : เป็นญัตติซ้อนกัน คือทางพระยาสุริยานุวงศ์ประวัติขอ ๒ วัน สัปดาห์ละ ๒ ครั้งตรงกัน แต่เกี่ยวกับวันที่ประชุมสองวันนั้นจะเป็น วันพุธหรือวันเสาร์ ทางรัฐบาลจะเอาวันพุธใช้หรือไม่

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : คือว่ามีพระราชบัญญัติ งบประมาณเพิ่มเติมจะต้องพิจารณาค่าเงิน และในวันศุกร์หน้าที่จะถึงเป็นวันหยุดเข้าพรรษา ก็จะต้องเลื่อนกันอีก วันเสาร์ก็หยุด เพราะฉะนั้นกรมคิดว่าจะประชุม ๒ วัน คิดว่า เขาวันอังคารตอนบ่ายแล้วก็วันศุกร์ตอนบ่าย คือสภาผู้แทนวันจันทร์บ่าย วุฒิสภาก็ประชุม วันอังคารบ่าย แล้วสภาผู้แทนประชุมวันพฤหัสกับบ่าย วุฒิสภาวันศุกร์บ่าย ทน เฉพาะพรุ่งนี้ประชุมเป็นพิเศษเฉพาะวันพุธสำหรับวันบ่ายพรุ่งนี้

LIART

นายบรรจง ศรีจรูญ : ที่จริงผมก็ไม่อยากจะขัดข้องตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีย
เสนอมา แต่จำได้ว่าเคยมีการตกลงกันมาครั้งหนึ่งแล้วว่าวันศุกร์เราไม่ประชุมเพราะมี
ญาติของหลวงประคอบนิติสาร เคยพูดมาครั้งหนึ่งนานแล้ว

พระยาอรรถการีย์พรหมศิริ : ข้าพเจ้าได้พิจารณาตุรุษระเบียบวาระที่เรามีอยู่แล้ว
ถึงแม้ว่าจะมากก็จริง แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถึงขนาดที่จะประชุมอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง มีทั้งคาง
กว้างพระราชบัญญัติงบประมาณเท่านั้นที่รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะให้พิจารณา โดยเร็ว
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเราขนาดประชุมงบประมาณกันก่อน ส่วนที่ประชุมอาทิตย์ละ
๒ ครั้งนั้นยังไม่จำเป็นเลยเพราะรัฐบาลก็มีธุระมาก แล้วสมาชิกเองก็มีร่างพระราชบัญญัติ
ต่าง ๆ ที่ต้องพิจารณาในคณะกรรมการอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน ข้าพเจ้าคิดว่าควรพิจารณา
เฉพาะร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ เพราะต้องการจะให้เรื่องนั้นผ่านไปโดยเร็วเสียก่อน
แล้วภายหลังมาพิจารณากันใหม่ดีกว่า

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้าขอยืนยันจะให้เพิ่มวันประชุม ข้าพเจ้ามีเหตุผล
อย่างหนึ่ง เดียวเท่าที่สังเกตได้นั้น สถานผู้แทนจะถือว่าเดิวนั้นเครื่องกลั่นกรองอีก
เครื่องหนึ่งแล้วมันจะไม่ค่อยว่าจะไวกันละเอียดลออ ถือว่าวุฒิสภาเป็นผู้กลั่นกรองแล้ว
ก็ผ่านมา เมื่อผ่านมาแล้ว เราไม่มีเวลาที่พิจารณาแก้ไข แล้วเราจะไม่ได้พระราชบัญญัติ
ที่สมบูรณ์ถูกต้องที่ออกไปแล้ว เดิวนั้นเราก็เห็นแล้วว่า ในแฟ้มเราก็หลายร่าง พระราช
บัญญัติ แล้วถ้าเราประชุมกันสัปดาห์ละ ๒ ครั้ง แล้วไปตั้งกรรมการจะได้มีเวลา
พิจารณาโดยละเอียดด้วย เรื่องนั้นเห็นว่าไม่น่าจะยึดเยือกต้องยึดเยือก เพราะเรื่องขอความ
เห็นชอบซึ่งดู ๆ ก็เป็นเรื่องเล็กน้อย แต่มาสถานแล้วกลายเป็นเรื่องใหญ่โตเสียเวลาไป
ตั้งวัน ฉะนั้นจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะประชุมสัปดาห์ละ ๒ ครั้ง

ประธานวุฒิสภา : เขาจะตกลง จะขอมติที่ประชุม จะขอให้ลงมติว่าให้มีการ
ประชุมเป็นพิเศษพุ่งวันหนึ่งก่อน ผู้ใดเห็นว่าควรให้ประชุมเป็นพิเศษพุ่งนี้ ตามที่ผู้ขอ
เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา โปรดผู้มีชื่อน

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดผู้มีชื่อน
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าให้มีการประชุมพุ่งนี้ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

เขาละ ตกกลงกันแล้วให้ประชุมพิเศษพุ่งน

ต่อไปมีผู้เสนอญัตติว่าให้เพิ่มวันประชุมอีกวันหนึ่งในสัปดาห์

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องของท่านผู้เสนอคงจะทราบว่า อะไร
มากนักฮัยแคไทน แล้วท่านประธานก็ทราบดีกว่าคนอื่น ข้าพเจ้าขอมอบให้เป็นอำนาจ
ของท่านประธานดีกว่า ข้าพเจ้าเห็นว่ามันไม่ไหว จึงขอให้วันประชุมเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ

ประธานวุฒิสภา : มียืนยันอยู่ ๒ คน คือ.....

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ที่ข้าพเจ้าขอเสนอมาก่อนนั้นข้าพเจ้าขอถอน

ประธานวุฒิสภา : คงยืนยันก็ตามติของเจ้าคุณเศรษฐการีย์ ๆ ว่าไม่ควรจะมีการ
ประชุม แต่นายบรรจง ๆ ยืนยันว่า ขอให้ที่ประชุมลงมติ เพราะฉะนั้นผู้ใดเห็นว่าควร
จะเพิ่มวันประชุมอีกวันหนึ่ง เป็นอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย คือ คงให้ประชุมอาทิตย์ละครั้ง โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันไม่เพิ่ม แต่เฉพาะพุ่งนพิเศษ ท่านตกลงแล้ว
พุ่งนขอเชิญมาประชุม สำหรับวันนี้ล่วงเวลาแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๕ นาฬิกา

กรรมวิธีการตรวจรายงานการประชุมวุฒิสภา

พระยามหาธิบดี	ประเสริฐ บัณฑิตกุล	ผู้ตรวจงาน
น.ต. พรปรีชา ร.น.	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	..
วิจิตรสิทธิ์	สุชนันท์ จิตกรกติก	..
สุรพันธ์เส็น	ผานิต ศตะกัวมะ	..
พระคิลปลัศตราคม	โหมเวลา ดีปลากว	..
พระชัยปัญญา	ฉันทนา ชานบ้อม	..
พระนิตินัยประสาน	อารวีรัตน์ สุ่มบุญ	..
สุรียานุกงค์	อุดม พลอยสังวาลย์	..
เส็นมรงค์ฤทธิ์	วิจิตร นิตะไพจิตร	..
	โชค คุปตะวาทิน	..
	สมชาย คุกรสมิต	..
ตรวจเสร็จเมื่อ ๓๐/ต.ค./๒๕๕๓	เล็ก จารุณี	..
	สุพงศ์ ศรีพูนเกียรติ	..
	สุรินทร์ ดีปลากว	..

เจริญ บัณฑโร
เลขาธิการวุฒิสภา

ศรีธรรมมาชเบศ
ประธานวุฒิสภา

